

~~Mos.,~~
~~4870,~~

R. M. K. I.

1577

~~Self.~~

Flöringz. K₄₋₆, L₁
lev.

1577

4810

SZ. PATRICIUS

Purgatoriumjáról való

HISTORIA

Amely most újonnan Gross

ESTERHAZI PAL

Vram ő Nagysága parancholattya-

bol Magyarra fordulatott, és

conat is jó rendbe hozatott. *Nephano*

a 38

oros

elgven

163

Nyomtattatott ki-Béchben.

Ajanló levél.

gyeőség. Ez mind a' kettő
Nagyságtogban, annira vert
gyűkeret, hogy ez a' szent
buzgóság *Nagyságtogban*,
már mint egy természeté vált.
A' mi ez ilyen Kőnyvechkék-
hez való kegyeőségit illeti
nem szükséges azt ennékem elő
forgatnom; hanem mond-
gyak meg azok, kik ilyen ahi-
tatos Kőnyvechkéknek ajan-
lásában kegyelmes gratiával
fogadtattanak, szolyanak a-
zok kik ezilyen *Nagyságtoktul*
kegyessen fogadot nyomtatá-
sokban elmélkedvén, gyakor
lelki vigasztalásokat érzette-
nek, számlálják azok elő
Nagyságtok kegyeőségét, kik
ilyen Sz: Kőnyvechkék által
az Ur Istentől sok jókat na-
pon

Ajanló levél.

ponként vettenek. En csak
a' *Nagyságtok* Sz. buzgóságá-
ról szollok, mellyel lelkek üd-
vőségét annyira szomjuhoz-
za. Ha egyéb okom nem vol-
ná is mely a' *Nagyságtok* ahi-
tatoságának magosztalására
szolgáhatna, szintén elég vol-
na csak az az egy chelekedet-
is, mellyel, (a' mit egyebek rit-
kán láttanak, kevesebbet pro-
báltának) *Nagyságtok* vólt el-
ső példájok ezen Nemes Ma-
gyár Országban, midőn jó ré-
séből, Isten ellen rugoldozó,
országot mérges mézzel itató
és foító, szegény szarandokló
lelket karhoztató eretneksé-
get ki irtotta. Innen ván
hogyan ezen *Nagyságtok* híres
chelekedete, oka nem csak a-
): (3 zok

Jer immar oh szarándob
kló emberem Menye
Paradichomnak győ
nyörűségében , a k
szentül buidoftál vas
gy világnak vagy po
kolnak keserűségébē.

Sz: Bernard: in Psalmos.

Ajanló Levél.

S Enkit, sem tőb,
sem főeb titulussal
ezen Sz, Patricius
Purgatoriumjáról való ki-
nyomtatott Kőnyvechke nem
illet mint Nagyságtokat,
Nagyságos Uram, s. Nagysá-
gos Aszszonyom: mertha le-
het valamely titulus, mely i-
lyen ajaniandó Kőnyvechket
magának tulajdonithasson,
ugy itélem hogy főeb nem le-
het, hanem vagy lelkek üdvö-
ségére szolgáló buzgó szív,
vagy penig ilyen ahitatos, és
embert mennyei ösvényre ve-
zérő Kőnyvechkéhez való ke-

Ajanló levél.

gyeesség. Ez mind a' kettő
Nagyságtogban, annira vert
gyűkeret, hogy ez a' szent
buzgóság *Nagyságtogban*,
már mint egy természeté vált.
A' mi ez ilyen Kőnyvechkék-
hez való kegyességit illeti
nem szükségaszt ennékem elő
forgatnom; hanem mond-
gyak meg azok, kik ilyen ahi-
tatos Kőnyvechkéknek ajan-
lásában kegyelmes gratiával
fogadtattanak, szolyanak a-
zok kik ezilyen *Nagyságtoktul*
kegyessen fogadot nyomtatá-
sokban elmélkedvén, gyakor-
lelki vigasztalásokat érzette-
nek, számlálják azok elő
Nagyságtok kegyességét, kik
ilyen Sz: Kőnyvechkék által
az Ur Istentől sok jókat na-
pon

Ajanlólevél.

ponként vettenek. En csak
a' *Nagyságtok* Sz. buzgóságá-
ról szóllok, mellyel lelkek üd-
vőségét annyira szomjuhoz-
za. Ha egyéb okom nem vol-
ná is mely a' *Nagyságtok* ahi-
tatoságának magasztalására
szolgalhatna, szintén elég vol-
na csak az az egy chelekedet-
is, mellyel, (a' mit egyebek rit-
kán láttanak, kevesebbet pro-
báltának) *Nagyságtok* vólt el-
ső példájok ezen Nemes Ma-
gyár Országban, midőn jó ré-
séből, Isten ellen rugoldozó,
országot mérges mézzel itató
és foító, szegény szarandokló
lelket karhoztató eretneksé-
get ki irtotta. Innen van,
hogy ezen *Nagyságtok* híres
chelekedete, oka nem csak a-

Ajandó levél.

zok üdvösségének, kik ezelő-
két esztendővel igaz hitre tér-
tenek : hanem mind azoknak-
is üdvösségek , kik ezektől
nemzéssel , világ végeig igaz
hitben születetnek és így üd-
vőzülnek Nagyságtoknak tu-
lajdonítatik. Mert *qui est cau-
sa causa, est causa causati*, a' ki
oknak oka, oka annak is, a' mi
az olyan okból származik és
következik. Nagyságtok pe-
nig oka, most ujonnan jószá-
gában meg tért hivek üdvössé-
gének, oka tehát azok üdvösség
ének is, kik ezektől igaz hitben
születetnek , és így igazak ha-
lálával meg halván üdvőzül-
nek.

De ez sem vala elég, hanem
ezen kívül más *mediumot* s-
ez-

Ajándó levél

eszkösztt talált Nagyságtok,
mellyel az igaz hitben levő hi-
vékis, vagy bűnöktől megtisz-
tulyának vagy attul oltalmaz-
kolyának; tudni illik Sz. Pa-
tricius Purgatoriumjának ki-
nyomtatását, melyben az ahi-
tatos ember elmélkedvén, e-
szében vehesse menyiben lé-
gyen embernek üdvösége, és a
bűnnek büntetése: hogy ugy
más világon szenvedendő kí-
noktól irtózvan e' világon bű-
nejért szenvedgyen, és men-
nyei bóldogságra még élteben
indulyon. Ezek igy lévén i-
gazan és nyilván mondhatom
aszt, hogy senki ninc, kít több
tituiussal illessen, ezen Sz. Pa-
tricius Purgatoriumjáról való
Könyvechkem Nagyságtok
kü-

Ajanló levél.

küvül. melyért bizom s hogy
az ont maga kegyelmes Gra-
tiájának tárházában vészti bé
Nagyságtok : és ezek után
ősztonőmis leszén toab való
munkalkodásomra. Mely ke-
gyelmes Gratiaért maradok
Nagyságtok alázatos Kaplá-
nya hóltomig. Tárcha és ál-
gya meg lsten *Nagyságtokat*
Nemes Magyar Országánakja-
vára és ékekeségére, hoszszu
illettel nagy bóldogul. Ezért
miadkozni fog holtaig.

Nagyságtok

Alázatos Kaplány

F. K. I.

Az

Az kegyes Olvasóhoz

IM kegyes Olvasóm meg éltedben mint lelki szarandokot Pokol kinnai köze az az Sz. Patricius Purgatoriumjában vezetlek; nem azért ugyan hogy azoknak ízszyonyuságával Mennyországtól elrettenchelek, vagy sokaságával kétségben eichelek, vagy nagy vóltával, nem tudom michoda erőczakra ösztönözzelek; hanem hogy ezeknek elmelkedése után, bűnös vóltodból Menyei ösvényre vezesselek; munkára gerjesze-

Az kegyes Olvasóhoz.
jezelek harczolásra ösztönöz-
zelek. Mert non corona-
bitur nisi qui legitimè
certaverit, nem a' kemen-
czet őrző hanem a' batran
harczoló viteznek adatik a'
korona, sem a' reggeltől fogva
estvélig aluonak hanem vé-
res verétekkel, hevet sütő me-
leggel dolgozó munkásnak
nyuitatik a' bér pénz, keveseb-
bet ére az elpállya futásának
czéllyat vagy határát a' ki
csak óránként, otthon ásitoz-
ván, mindenkor nyuitozik. Ha
zért a' Menyei Bóldogság pá-
lya futásodnak czélya futnod
ba

Az kegyes Olvasóhoz.

a munkádnak napi száma s-
ér pénze, dolgoznod; ha vi-
éségednek ígért koronája
vagy bátran harczolnod köl-
vagy elesned. Ebbentehat a'
őz. Patricius Purgatori-
umjában melyben nagy ki-
nok közötté vezérlek, szarando-
ló elméddel azon kinok között
egy bujdosás és setaly, Oënus
harczában úgy gondolkolyál,
hogy azután szegény lelkeddel
veszedelmessen többet ne kocz-
kázál: hanem eltedet meg job-
bitván Esterházi Nemes és
Uri Família értis melynek
ke-

Az kegyes olvasóhoz.
egyelmes gratiájából ezen
Könyv-vechke ki nyomtattatott,
gyakran imadközzel s. legy
jambor.

'Szene

Szent Patricius Purgatoriomiarul való Könyvechke.

Melynek

Első Része, Salterniay Henri-
kusknak, erről a Purgatoriomiarul való
Historiáját magában foglalja.

Második, ezen Purgatoriom-
ot Ostromló, s, tagadó Argumento-
mokat Torkollya.

Harmadik, azont sok bizony-
sággal erősíti és próbálja.

Negyedik, miként é követke-
zendő időkhben ebben a Purgatori-
umban való szarándokság rendelke-
zik, modgyát rendeli és mutatja.

§. I.

*Szent Patricius Purgatorio-
mia ki nyilatkoztatótt eredetjnek*

Historiaja.

Olehet hogy ezen chudák-
kal ragyago Hiberniay Sz.

A

Patri-

Patricius, Püspök, Tudomannyá-
 nak, szentségének, és tellyes életé-
 nek csak arra á czéllra igazgatta
 Sommáját; miként Christus Jesus
 drága sebeibül k j forró piros Vé-
 nek folyámiual, örök kárhozattul
 már egyszer meg váltott keresztyé-
 nit, vagy örök kinokkal, es fogakot
 chikorgattató faidalmokkal, go-
 noszságnak uttyátul el rettentet-
 hetné; vagy mennyiei Boldogságnak
 lépes mézer chópógú édes ségével,
 menyországra Vezérő igaz ösvény-
 re, édesgettethetné: mindazonak
 gal, mind ennyi imadság, bőitölése,
 faratsága, szenvedése, szarandok-
 sága, intése es prädikallása után-
 nis, egyebet nem hallot Hiberniá-
 nak vak merü, Isten ellen rugoldozó,
 es pokolra hanyat hamlok rohanó
 Nemzetségetül, ellenkező szóknál,
 kik torkok szakattából, aszt kjaltják
 vala hogy mind addig Kristushoz
 nem térnek, sem pedig sok czudáj-
 nak

nak és prädikallásznak nem hisz-
nek: valamедdig közülök némeli-
lyek, mind á bűnösök gonofságáért
érdemlet kinzó faidalmokat, mind
pedig Szentek chelekedetit, és ér-
demeit jutalmazó, s , koronázó,
ajandekokat, örömeket, koronákat
nem látnak; mert ugy inkább sze-
mekkel látot, hogy sem fülökkel
hallot dolgoknak hihetnének.

Bóldog Patricius pedig, mind
annyi heaba tett faratságát sem
teknitvén, lelkekért való munkálko-
dasátul meg nem szúnt: sőt inkább
Hibernia Nemzetségének údvössé-
geért faratságában sörényeb volt:
Midőn azért továbbis Nemzetségé-
nek údvösségeért nyughatattlanko-
do elméjével gondolkodnék, imé
az Emberi Nemzetnek meg Valtoja
a Kristus Iesus, láthato képpen ke-
zében nyvitván Evangeliumnak i-
géjt, és egy palczát, (mellyek még
mostis Hiberniában nagy kinchúl

4.
tartatnak) meg jelenék nekj: és á
meg nevezet pálcza, hody Kríztus
Iezustul kedves Szolgájának, ugy
mint Sz. Patricius Púspóknak ada-
tot, mai napigis *Iesus pálczájának*
mondatik, s, neveztetik, és mind
eddiglenis, valakj Hiberniában.
Hiberniay Púspökségre emeltetik,
ezen pálczával tiszteltetik, és ajan-
dékoztatik.

Ezek így lévén, meg jelent Ur
Iezus, Sz. Patricius Púspókot egy
pusztásra vezetté, á holot egy forgó
a vagy kerekded szabásu Vermet
mutatván nekj, ekképpen szolla á
Szentnek: Valaki igaz töredelmes szí-
vel, tiszta lelki ősmérettel, igaz hittel
meg erosittetet, ebben á Veremben alá
szálván, egy napot és egy etczakát tölt,
életének minden féle bűneitől meg mene-
kedik, és meg oldosztatik: sőt nem csak
gonoszoknak kinnyáit látni fogja, hanem
meg á Boldogok gyönyörűségétis, megh
kostollia: így szólván szeme elől el-
tűnnek.

Szenc

Szent Patricius azomban mind
 meg Valtojának jelenlételén örven-
 Hezván, mind á meg mutatott he-
 nyé, (melyel bizot Hiberniának meg
 éréséhez) vigadozván, s, gyóniör-
 kódvén, azon helyen Szentegyhá-
 zat építetett, és abban Szent Ago-
 ston Regulájan lévő Kanonokokat,
 helyheftetett. A' Vermet pedig, me-
 ly Czjnterimben Szentegyháznak
 Nap keletről valo része felől vala,
 fallal környül vétette, ne talantán
 valakj szabadság nélkül, és vakme-
 rűséggel, abban valo bemenetelét
 merészlené. Kulchát, azon Szent-
 egyháznak Priorjára bízta.

Ezen Purgatoriomot meg ért-
 vén á Hivek, még Sz. Patricius ide-
 jébennis sokan Pænitentia tartastul,
 s, töredelmes szívtúl viseltetvén, á
 meg nevezet veremben bé mente-
 nek, kjk viszont kjjövén, mind á
 szenvet kjnokat, mind á látot, s, ér-
 zet örvendetes dolgokat, rend sze-

sint elő szamlalgatták, kiknek bizonyító szavait, latot szórnyú vagy kedves dolgaikat, Sz. Patricius abban á Szentegyházban től iratta. Ezeknek azért bjzonságot valló szavakra fokban Sz. Patricius Púspók praedikállására s igaz hűtre tértenek. Ezen kerengő veremben mint hogy az ember bűneinek mochkatól megtisztul és ezekért érdemlet büntetéstőlis meg szabadul azon verem Sz. Patricius Purgatoriumjának nevesztetik, Szentegyháznak helye Reglis-nek irattatik.

§. II.

Sz. Patricius Reguláia, melyet ebben á Purgatoriumban Szarandokló Embernek követni köll.

NEm csak éltében dúchóséges Sz. Patriciusnak, hanem szent, és boldog kj mulása utánis, fokban á meg

á meg névezet Purgatoriumnak ke-
 rengó, és Embert hol rettentő, hol
 kínzó tómlóczében, ideig tartó rab-
 ságot és szarándokságot vállaltak
 fel. kik közül sokan kjjöttek szeren-
 chéssen, sokan pedig abban veszte-
 nek örökösön. Azoknak pedig kik
 kjjöttek, látot, érzet, és hallot-
 dolgokról á Kanonokok fel jed-
 czették szavokat és bizonyság tē-
 teleket: kik azért ebben á Purgato-
 riomban bűnöknek bochanattyá-
 ért, és lelkek údvólságéért be men-
 ni akarnak, ez á Regulájok.

1. Hogy ezen Purgatoriumban lévő
 kinoknak látására, avagy szenvedésére,
 vakmerőn ne merészellye senkj bemenete-
 lit: valameddig á helynek Püspökjetül
 szabadsága nem lesz, és engedelme.

2. Hogy senkj, valakinek vagy tanáchi-
 lásából, vagy fenyegető szvaknak indi-
 tásából, vagy akármí más maga akarattal
 ellenkező okból; hanem szánt-
 szándékkal és saját maga akarattal
 menyen bé,

3. A' Püspök látván pänitentiára indult Embernek eltökéltet szandékját, szavainak és kivánságának ne engedgyen, hanem, szent intéssel, soktatással rettenche, és á helynek veszedelmes voltátul elvonván, megh menche: Asztot szem elejben forgatván, hogy sokan bátran bémentenek, de öröken öröké abban vesztenek.

4. Ha á pänitentiára tért Ember, szandékját meg másolnj nem akaria, á Püspök tartozzék, ajánló és commendáló levelet adni nékj, mellyet á Purgatoriumban menő Ember, Purgatoriumra szolgáló Verem, Prioriának, nyúthasson, és attulis engedelmet kívánhasson.

5. A' Prior, Püspök levelét fel nitván, és az Embernek kívánságát halván, előtte azontul Purgatoriumnak bé menetelét Keservefnek, bódogtalannak, és veszedelmesnek mondgya, lenni: e mellett asztis megh jelenche, hogy sokan voltak á kik abban bé mentek, de ritka Madárnak mondatott lenni, á ki onnan kj jöhetett, hogy ezekkel, más pänitentia tartására gerieszhesse inkább hogy sem arra á nagy veszedelemre vigye és vezesse.

6. Ha mind ezekre sem nyúkszik megh
lelki

lelki őfmerete, ottan Szentegyházban vezetesse, holot tizenöt napot Imadságban és böitölésben tölchön. Ezeket el végezvén, á Prior, az Egyhazy Szerzeteseket őszve gyűlekeztette, Misset énekeltesen, és á Purgatorium kinnyaira menendő Embert megh gyontatván, s, megh áldoztatván, szentelt vizzel meg szentelvényrendelt processioval, Letania énekléssel, Purgatorium Verme torkához vezette.

7. A' Prior mindezek után előbbeni intézésekkel megh nem elégedvén, hathatós szóval, előb á Purgatorium aitaát felmutatván, rettenche, hogy így akarattját megh valcsiztassa, bizontalan szerenczeiért; és következendő veszedelmetől megh menche. Ha pedig mind ezekre ősem indul megh, és el tőkéllet szandekiat végbe akarja vinni ezen Purgatoriumon menendo Ember, áldást vévén á jelen lévő Papoktól, á szent keresztnék jevel bé mennyen.

Bé menetele után, á Purgatoriumnak aitaát és Záriát á Prior beakatoelván, előbbeni Processioval vissza térten; és másod nap á szerént processioval Purgatorium aitaához

hoz mennyen: fel nytván á be Zaro-
lot Veremnek aitajat, ha á be vezér-
let emberét, ottan talallya, nagy ó-
rómmel, és vigaságos Istent dicsirő-
énekekkel vissza térvén, á Szentegy-
házban helyheztesse, melyben vi-
szont tizen ött napot imadságban
és bóitólásban tölchön. Ha pedig
boldogtalant ot nem talállyá, örök
vesztetirül bizonios lévén, szanako-
dó banattal, s, keferűséggel á Pro-
cessioval megh térien.

§. III.

*Egy erős Oënus nevű Vitéz
Ember életének jobbitása és nagy
Panitentia tartása mellyel allitta-
tik á megh nevezet Purga-
toriumnak valo-
sága.*

Ennek á Sz. Patricius Purgato-
riumjának valóságára történék
Hiberniai István Király ideiben,
ugy

nagy mint ezer egy száz harmincz
 százötvenben, egy Oënus nevű Vi-
 téznek feslet életének megh jobbi-
 tása: ezen Vitéz látván bűneinek
 súlyát, sok gonofzságinak lelkét
 nyomorgató igáját, el méné ahhoz a
 Püspökhöz, kinek Püspökségében
 Sz. Petricius Purgatoriumia ki je-
 lentetett, hogy vérkeinek súlyos-
 szerhét töredelmes gyonás által le-
 tenné: megh halgatván azért a Pü-
 pök ennek gyonását, szeme eleibe
 terjeszté bölch és szent dorgállással
 bűneinek undokságit, kegyes és
 Atiay intéssel oktatni, s, igaz pæ-
 nitentia tartásra kezdé gerjesteni:
 Oënus halván a Püspöknek intó és
 mathato szavait, magában szálla,
 töredelmes szivének faidalmából a-
 rado könnyu hullatásival Zokogva
 írati kezdé bűneit, s, azokért ér-
 demlet büntető pænitentia tartásra
 oatoritá magát.

Midön azért bűneinek mér-
 tékie,

tékie szerént, á gyono és bűneit ke-
 sergő Vitéznek igaz mértékkal adná
 á Púspök az pænitentiát: imigien-
 felele Oënus Vitéz; ha (ugy mond)
 édes Teremtómót, szerelmes megh-
 váltómot, kegyes Jegyefemet, bű-
 neimnek eláradot sokaságával an-
 nyira megh bantottam, s, örök kár-
 hozatot érdemlettem; imé minden
 büntetésekét és pænitentiákat
 megh halladó büntetést ké, vagyok
 föl vállalni: sőt hogy bűneimnek tel-
 lyes bochánattyát vehessem, Sz. Pa-
 tricius Purgatoriumiában, engedel-
 medből bé menni akarok. Eszt hal-
 ván á Púspök, leg ottan szandekiát,
 kezdé ochálni, és inkább tanáchlá-
 aszt, hogy szerzetes életet vállalna,
 fel, s, Istennek fel gerjedet haragiát,
 engesztelné pænitentia tartása által
 é földön, hogy sem oly veszedel-
 mes helyt, melyben sokaknak ve-
 szedelmek és örök karhozattyok
 következet, pænitentiának valasz-
 taná.

De á bátor Vitéz, sem á kár-
hozattak veszedelmétől meg nem
rettenvén, sem á poenitentia köny-
oitó tanachnak nem engedvén, Sz.
Patricius Purgatoriomiában való
szarandokságáért, mind maga, s
mind más szerzetes személlyek által
olázatosán, és szünetlen könyörge:
á Püspök látván ezen Oëneus Vitéz-
nek bátor és eltökélt szándékiát,
ára á Purgatorium Prioriának, hogy
levele meg ado Emberét, poeniten-
tia tartó bűnösök modgya, rendi,
és Reguláia szerént Purgatorium-
ban cresszfe. A' Prior meg értvén
á Püspöknek parancholattyát, s, á
meg nevezet Vitéznekis szándékiát,
azontul sokaknak veszedelmekkel,
és örök kárhozattyokkal szandékiát
akará el vonni; de á Vitéznek el-
tökélt szüvé, és buzgosága megh-
gyófszte Priornak tanáchát. Vévén
azért őtet á Prior, á Szentegyházban
vezette, hogy abban imadságinak

és bőitölésinek tizen öt napiájt bé
töltene; mellyet minekutanna el
végezet volna, mind az ot valo kan-
nonoksággal s, mind egyéb szomséd
Szerzetes sokasággal, szent Patricius
Purgatoriumiához processióval ve-
zetté, és megh nem elégedvén,
előbbeni sok intő szavaival, viszont
á helyben, rettenetes kinokat, fog
chikorgatásokat, óvútréseket, szór-
niú ordításokat, sokaknak kétség-
ben eséseket, örök kárhozattyakat,
elő szamlálván, tanachlotta, hogy
lelkének údvösségét tekintvén, és á
Purgatorium veszedelmét megh
értvén, szandekiát megh masolná.

Utollyára látván mind intésének
haszontalan voltát, s, mind Oënus-
vitéznek megh átalkodot szande-
kiát, így szólla nékj; Imé most már az
Ur nevében Purgatoriumban bé
menvén, mind addigh á föld gyom-
rának ürességén járni kjszeritte-
ről, valameddig egy szép mezőre
nem

nem érsz, mellyen szép, palotás,
 gazdag, és chuda mesterségekkel
 építettett Udvarházot lácz, abban
 mihelet bé lépsz leg ottan Istennek
 hozzád küldöt követekre találsz, kik
 minden jóvendő kinaidat megh je-
 lentik, s, magadot mint köllésék
 viselned elődben teriesztik. Mihelt
 pedig ezek intő beszédéktől megh
 szűnnek, és túled Attyafui szerez-
 tettel el buchuznak; azonnal hoz-
 zad járulnak á kifertő és rettentő
 lelkek, mert így történt mind azok-
 kal, kik ebben á Sz. Patricius Pur-
 gatoriumiában bé mentenek: de te
 azoktól megh ne rettenny, hanem
 erős, férui, bátor, szivedet, keresz-
 tény hittel, tellyes reménséggel,
 erősihed-s- bátorichad.

Oënus mind ezeket megh ért-
 vén, megh nem rettenhete, sot még
 attulis, melyben sokaknak vala kár-
 nozattyok megh nem jedhete: ha-
 nem ez, á kj valaha fegyverével

nagy fokszor földi ellenséginek
 ontotta vala vérit, igaz hitben, re-
 métségben, igazságban, mint ke-
 resztény Vitézhez illendő Paisban
 öltözvén, Bátran á Pokolbéli feje-
 delemség ellen emelé Zászlóját. An-
 nak okaért á Szent keresztnek jelét
 magára vetvén, az egész Seregh és
 Processionak imadságában ajánlot-
 ta magát, s, ugy ment bé Sz. Patri-
 cius Purgatoriumjában. Mellyet
 bé menetele után, mingyárt bé la-
 katolt á Prior, és á processiojával
 vissza tért á Szentegyházhoz.

§. IV.

*Oënus Uitéz bé megyen
 Sz. Patricius Purgatoriumjá-
 ban.*

Oënus Uitéz, ny, és szokatlan-
 chatázásra, s, bainiuastra vágy-
 ódván, megyen Istenében vetett
 reménységével bátran á földnek
 gyom-

gyomrában: tovább tovább menvén,
 vastagula á helynek sötétsége, úgy
 annyira, hogy mindennemő vilá-
 gosságtul az uy szarandoklo lelki
 Uitéz megh fosztatnék de mind-
 azonáltal mégis tovább menvén, láta
 mint egy hasadék által sugár vésző
 formára villámlo fényességet mely
 után indulván, á föllyúl megh ne-
 vezet mezőre, s, azon, mesterséggel
 építettett Udvarházban érkezék,
 melyben nagyobb világosság nem
 vala, hanem mint minalunk vagy
 hainalkor, avagy Nap nyugottakor.
 Udvarának pedig nem vala ép kőr-
 nyőskörül á fala, hanem erős Oszlo-
 pokon, Baratok kalastromia forma-
 jára építettet vala: mikor azért ezen
 Udvarházban sétálna, s, annak Me-
 sterséges épületit, fő képpen belső
 formáját szemlélné és chudálna, egy
 kevéssé le üle: ultében szemeit ide,
 s, tova forgatván, ha kit vigasztalá-
 sára szemlélhetne varia vala, de fén-

kit sem láthata: mjdön azézt ily ár-
 vájul gondolkodnék következendő
 dolgairul, imé tizen öt ferfu, mint
 egy fehér öltözetben járkáló öreg
 szerzetes Emberek, eleiben jövének:
 tizen négyen, először Öenuft kö-
 szöntvén halgatának, és az tizen
 ötödik, mely a többinek mint egy
 Fejedelmek vala, imigyen szolla.
 Aldot légyen az Ur, á ki szűvedben
 meg erősítette szándekodot, mert
 ő véghez viszj czéllül fel tet akara-
 todot. Es mivel hogy, ide bűncid
 bochánattyaért jöttel, már kintelen
 vagy véle hogy vagy batorsággal
 harczoly vagy gyallo félelmed
 miat, (kit Isten ne adgyon) örökén
 el kárhozzál. Mert mihelet mink te-
 gedet el hagyunk, ottan mingyárt
 sok ezerni ezer iszonyu ábrázatu,
 öldögöknek serege környül vészen-
 tégedet: kiknek ha vagy iszonyu
 rettentések, vagy raitad tett fá-
 dalmak, vagy igiretek miat, engecz,
 és

és tanáchoz után indulsz, örökén-
 öröke pokolnak kénköves tengeré-
 ben elmerülsz: mert azon lélnék,
 hogy chalárd igiretekkel szandé-
 kodból kj forgathassanak, s, viszsa
 meneteledre vonhassanak, és ugy
 testestül lelkestül elkárhoztassanak.
 Ha pedig igireteknek nem engecz,
 fenyegetésekre meg nem rettenesz,
 nem csak bűneidről megh tisztülsz,
 hanem kárhozottaknak kinniait
 látván, böldegoknak nyugodalmá-
 ban és édeségében is részesülsz.
 Ezt pedig jól megh érched, hogy
 valahányszor vagy rettentetel, vagy
 kinosztatol, csak az édes Iesus nevét
 emlíched, mindazoktól egy szem-
 pillantásban megh szabadulsz; ezek
 után Isten legyen hozad. Így szol-
 ván magán és árvájul hattak
 Oénust a pusztá Palo-
 tában.

*Pokolbéli Fejedelemség tabo-
borának Oënus ellen indított
első ostroma.*

EZ az uy Vitéz, uy harcz-
nak indulni akarván, az
Igazságnak és reménségnek
fegyverével föl ővedczuén
magát, á seregek Vrának á
Christus Iezusnak nevét hya-
vala segitségül, hogy azzal
erősödnék természetett megh
hallado ellenségj ellen, és
megh ne győzetetnék, így vá-
ria vala maga ellen inditando
Ostromnak erejét.

Midön azért illyen szent
dolgokban, és aitato elmél-
kedésekben foglalná elméjét:
leg ottan á palota, és á megh
neve-

nevezet nagy, pusztá Udvar-
háznak falai körül, oly iszo-
nyu Zugások, ordítások, ,
chattogásokat halla, mint ha
az egész Világ, égető szelek-
kel, látatlan, s, hallatlan
indulásokkal rontatnék, szél
vészrel hanyattatnék, porrá, s,
hamuvá tétetnék: sőt ha az
egész emberj nemzetnek so-
kasága rettenetes haburuságá-
val, és kősziklák ereie repe-
dezésével, hegy, s, halom
indulásával, a levegő ég főrgé-
tegh Zorzavariával, egy szó-
val az egész Világ teremte-
sallatinak föl indult haborodá-
sával a természetett éppen el-
temetetni lattatnék is, semmi
volna ahhoz hépest. Ugy hogy
ha az Ur Istennek kegyelmes
irgal-

irgalmaságában, és föllyül
megh nevezet őregh Embe-
reknek tanachlo, és bátorító
szavaiban nem bizot volna,
ezen ostromon el veszet
volna.

Ez után az szörnyű késér-
tet után, sok ezerni ezer go-
nosznak iszonyu abrazattya,
embert hohérló, és taborban
szálló órdógóknak fokasága,
rea rohana: kik közül néme-
iyek kaczagással üdvözlötték,
kik chuf képpen térdeket
megh haitván, mint kedves
Vendégieket tisztelték, így
szólván; te vagy á mi jo és
hív szolgánk, igaz Barátunk,
mert mások kik eddig konven-
cziós szolgaink éltekben valá-
nak, chak halálok után jöttek,
s, jön-

és, jönnek Zoldgjokért mi ho-
szánk hogy fizessunk nekik: te
pedig éltedbennis el jöttel la-
togatásunkra, nagyobb ajan-
dékka azért sörény faradsza-
gidot jutalmazuk megh, hogy
sem a többinek, mivelhogy
éltedbennis híven szolgáltál,
mostis nem úgy mint egyéb
szolgaink, halált nem vártál,
manem még éltedben, hogy
több jutalmat vehetnél, teste-
det, s, lelkedet, hatalmunk-
oan adván, közinkben jutot-
sál; el veszed azért bér pen-
zedet bővségesen ezennel,
chak váriad.

Te ide azért jöttél hogy
ouneid sokaságáért it pæni-
entiát tartanál, és kinokat
zenvednél, bé telik kedved,
és

és országunknak örökös kén-
kövér, sirását, keferűségét
ezennel meghérzed. Mind-
azonáltal eddig való hiv szol-
gálatodért, ha szavunknak en-
gecz bátran ki vezérlünk, és
kalauzkodásunk által, a merre
béjöttél, ismég kijs mehecz,
s a világi jobannis még rész-
sülhecz. Ezeket igirték a só-
téttségnek Fejedelmi Oénus-
nak, hogy ekképpen vagy fai-
dalmoknak keferűségével,
vagy igireteknek ál orczás
szinyével törökben cithetnék.
De a Krisztusnak erős Bainoka,
sem rettentésekre meghnem
jedet, sem igiretekre nem ál-
lot, hasonlo szivel mind fe-
nyegetéseket meghvetette,
mind igireteket kaczagta.

Lat-

Ilatván azért á gonoszok
 hogy túlók nem félne, sőt
 postromlásokra csak szintén
 nevetne; szörnyű agyarko-
 dással ellene dühösködvén,
 egy nagy rakás tüzet hirtelen
 rakának, és Oënusnak kezeit,
 és, lábait őszve kötözvén, szí-
 akrázo tűznek lángiában, vele
 együt ugordának, tűzes chák-
 lyákkal testét ide, s, tova-
 rángatván, mellette ugrálá-
 nak.

Először azért ezen Uly
 Witéz, á tűznek rettenetes
 kínnaít érzette, de á föllyűl
 megh nevezet öreg Emberek-
 nek tanácharól, el nem felet-
 mezvén, s lelkj bajvivásának
 egyveréről megh emlékez-
 vén,, midőn á pokolbéli Sár-
 C kányok-

kányoknak tüzes kőrmeikkel
szellyel rángattatnék, á Jezus-
nak nevét segítségül hívá, és
azontul á tűztúl, mint az első,
gonosz lelkek ostromátul,
megh szabadula, uyg hogy az
édes Jezus Nevének emlité,
sére, á tűznek nagy rakása,
annyra el szűnék, hogy chak
leg kisebb jele sem ősmertet-
nék. Ezt látván azontul megh
batorodék, és az Úr Jezusnak
Nevével többetis szenvedny
akara.

§. VI.

*Gonoszoknak Oénus ellen in-
ditot, Masodik Ostroma.*

EL hadgyván á tűz rakásnak
helyér, rettenetes orditással
fogták Oénust, és egy puszta taito-
má-

mányban ragatták, melybē egyebet,
magát rangato őrögök sokaságá-
nál nem látot; é mellet éles chap-
allozó, minden izeket mészárlo, és
mindeneket sebességével pusztító
szület érez vala. Vonták vala pe-
lilig Oënuft arra a részre, á hol nap
keleten nagyon derék nyáron, á hová
utván, jobbiokra térének, és egy
iszonyu völgyben, s, barlangban,
elöl ellen, az az á hol á nap kél fel á
derék télben Oënuftal menének, ho-
t mint egy egész Világ gyülekeze-
sének rettenetes kesérgő sírását hal-
gatta vala, és mentül inkább közelge-
tett volna hozajok, annál szörnyűb-
b olt iszonyu sírások.

Ezek után egy nagy pusztá, de
keserűséggel tellyes mezőre érke-
tének, kinek se szélit, se hűsát
nem lathatta. Az á Mező azért
mind Ferfiu, mind Afony állatok-
nak földön heverő sokaságával rak-
ta vala: kiket gehennának Achi, s

Pokolnak kouáchi, tűzes vas-
 szegekkel kj teriesztet kezeket, s,
 labokat által vervén, orczáiokra
 földhoz szegesték. Ezek néha
 kinoknak iszoniúsága miat, á föl-
 det mardozni láttattak, néha pe-
 digh ilyen kesergő szókkal kial-
 tani hallattak, engendgy, engend-
 gy, avagy irgalmafságot mutas, és
 nem vala á kj vagy szánakotha-
 tot, vagy irgalmafságot mutatha-
 tot volna nékik; mert Pokolnak
 lovászi raitok és kőzöttök láttattak
 nyargaloczni, le szegezetteteket re-
 teneres ostorokkal szüntelen chap-
 dosni. Ezekre Oënusnak így szol-
 lának, imé ezekben á kinokban
 mellyeket most it lác, azonnal ré-
 sed léssen, ha szavunknak, s, intő
 tanáchunknak nem engecz, mely
 az, hogy igyekezetedet félben hadd
 és visza tery, mellyet ha akársz kő-
 vetni, mi az aítóhoz szabadon
 vezetünk és bochatunk. De az Ur
 Iesus

Iezus nevének említésére magoknak
sem használhatának, Oënusnak sem
írthatának.

§. VII.

*Oënus ellen, Pokolnak Har-
madik Ostromot indító Se-
rege.*

Látván azért hogy mind
enni mesterkedések után,
a meg nevezet mezónnis, nem
tölt volna be akarattyók, más
iszonyu puztára ragadták Oë-
nust, holot hasomlo Tragediá-
val, mind férfiu, s, mind
Afony állatok testei föld-
höz valo kegyetlen szegezé-
séknek nyomoruságát, és si-
ránkozásra valo allapottyát
szemlélte. Ezen keserves bü-
nös testeket hól szikrazo Sár-

kányok chapdosták; hól pedig kariokat, lábokat, sőt egész testeket tűzes kigyok mardohták, fulánkiokkal szűveket sebesítették, tűzes varas békak némelyeknek melyein fészkeket vervén, szűveket kegyettlenül rágták Mely szórnyű fájdalom, iszonyu kin, tűrhetetlen szenuedés' miat, sirástul, orditástul megh nem szűnhették.

Ennek á mezőnek hasonloképpen mint az előbbének, se szélit, se végét nem láthatta. Ezeket (ugymond á gonosz) mind feiedre várd, ha á merre jöttél, intésünkre vizsza térni nem akaríz: látván pedig hogy rettegtetések-től nem tartana, hasonló kinok.

...nokkal mézfárlani akarták,
 ...de mihelt az Ur Iezus Nevét
 ...hallották, azonnal agyarkodó
 ...dühösködéseket félben hat-
 ...ták,

§. VIII

*Negyedik Ostroma á Pokol-
 béli Fejedelemségnek.*

A Masodik mezőn keresztúl al-
 tál menvén, harmadik pusztá-
 ra ragadták Oënuft, mely hasom-
 loképpen sok kinokkal, keserűsé-
 gekkel, nyavalyakkal rakva vala:
 Mert azonnis mind férfiu, s, mind
 Afony allat; mind Ur, s, mind
 szolga; mind gazdag, s, mind sze-
 gény; mind iffiu, s, mind vén.
 sokaságának számlalhattlan népe,
 örűzes szegekkel oly sűrűven szegez-
 ve vala, hogy tetétúl foghva talpig
 ép iz, avagy rész, mellyet á szeg
 által nemvert volna, nem vala. Ezek
 pedig

pedigh sirása, faldalmaknak iszonyúsága miatt szokotis aligh adhaták, hanem mint a holt eleven Emberek csak száiokat ráogatták: rettenetes hideg fagygyal, és éles széllel chapdostattanak; a gonosz lelkektől pedig rúzes sóprúkkal veszőttenek. Ezeket megh mutatván Oënusnak, így szollának az ördögök: ha eddig mutatot, kinokra, magadban szálván meg nem indultál, imé ha tanáchunknak nem engedvén, vissza menny nem akarsz, ezennel ennek a kinnak eledele lésszes. Lárván pedig hogy haszon-talan intések, hasomloképpen ötetis a többj közé le szegezni akarták: de halván Ur Iezusnak segítségül hívnevet, akarattyokat abban hagyák, és Oënuft szabadon boczá-
ták.

*Ötödik Ostroma Pokol Sere-
gének.*

I Nnen el rángatván, kinnak
és síralomnak pusztájára ve-
zeték Oënuft, melyben nem-
csak tűznek lángoló és kénkö-
ves szurokkal habozó tengere,
hanem mindenémő kinok ez-
közé, faidalmok, mérsarlá-
sók mestersége vala. Mert
ottan némelleyek tűzes lan-
czokkal laboknál fogva föl a-
kaszttattanak, mások haioknál,
némelleyek kezeknél, nem ke-
vessen derekon fejekkel alá a-
kaszttatván kénköves tűzben.
meregettetenek. Szamlálhat-
atlanokat pedig, á horgot hol
sze-

szemekben. hol orokban, fülökben,
 szájakban, nyelvekben, nyakok-
 ban, lapoczkájokban, mellyekben,
 hónallyokban, oldalakban, kő-
 dőkben, és testeknek minden
 részeiben akasztván, kinzottak és
 hohérlottak. Sokan kénköves
 kemenczékben süttettenek, szá-
 malhatatlanok tűzes nyárson for-
 gattattanak, kiker a Pokolbéli kuk-
 ták, olvasztot rézel, önnal, mint
 egy Zirral öntözgették, a többit
 vagy rostéllyon, vagy tűzes Serpe-
 nyóban rantottanak. Egy szóval
 valamenni kin, vagy levegő égben
 lehet, valameni faidalmat, vagy
 föld hátán, vagy föld gyomrában,
 a szem szemlélhet, valameni halá-
 los, szörnyű, rettenetes szorongá-
 tást akár Emberj, s, akár Angyali
 elme kj gondolhat, azon a mezőn,
 mind ezeket megh hallado kinok-
 nak Sommaiát lehetet szemlélni.
 Mellyekben, pörgöltetni, és más
 egyeb

egyéb faldalmokat szenvedni látta
 régi társait, kikkel valaha barát-
 ságosan és kedvesen élt, s, nyajaf-
 kodot vala. De minemő rettene-
 tes kiáltásokat, zokogásokat, ször-
 nyű ordításokat ott hallot légyen.
 Oënus, azt semmi nyelű kj nem
 mondhattya. Ezekben azért a ki-
 nokban azon Pokolbéli konyha Me-
 sterek Oënuft, hogy kinzani akar-
 ták, á lezus nevéül megh emlékez-
 vén, és azont szegéttégül híván,
 mindennémű sérelemtül, faldalom-
 tul, vagy kintul megh mentődör.

§. X.

Hatodik Ostroma Oënus
Ellenséginek.

Minek utánna megh győzőt erő-
 vel, á pusztául el mennének,
 zonnal egy iszonyu nagy tűzes ke-
 rek jelenék megh nekik, melynek
 as talpa, és á közöt való kerékn

vas sugarijs mind tűzes horgokkal
 valának rakva, és azon mind térflu,
 s, mind Afony állatoknak fűzve
 vala sokasága. Fele ennek ákiazó
 keréknek á levegő égben forog
 vala, fele pedigh á szikrázó tűzes
 földet chifolya vala, és azon föld-
 ből eredet kénköves fűst, á kerekén
 mészárlot lelkeket foitogattya vala.
 Ezekben ugy mond mingyárt ré-
 szed lészén, ha tanáchunknak nem
 engedvén vissza nem térsz; latván
 pedig Oënuśnak változhatattlan
 akarattját, fogák hogy azon keré-
 kre haitának óteris, de ő ottan min-
 gyárt á lezus nevét hívá segítségül,
 s ettőlis megh szabadula.

§. XI.

*Hetedik Ostroma á Pokolbéli
 kiralyságnak.*

I Nnen el indulván Oënuśsal,
 ragadák ötet egy iszonyú te-
 mér-

merdek füstel füstólgó ház
 felé, melynek végét semmi-
 képen nem láthatá. közelget-
 vén pedig á hazhoz, oly vala-
 abból ki szolgált tűznek héu-
 sége, hogy annak rettenetes
 volta miat, Oënus már továb-
 nem mehetne, hanem el bad-
 gyodván meg allapodék.
 Megh állván így szollának á
 gonoszak Oënusnak, eszt á ha-
 zat, mellyet lác, fordó Ház-
 nak ősmérjed, melyben aka-
 ratod ellenis főrdnód kölle-
 dik; közeleb érkeztén á Ház-
 hoz, rettenetes siráfokat, és
 ordításokat kezde hallani, be-
 ritettvén pedig oda, szörnyű
 elenések és látások miat chak
 nem el ajúla. mert ez á
 ház anni kerengő Vermmel

D

tölt-

töltve és megh á sua vala, hogy azok közöt semmi mesterséggel csak egy nyomast sem nyomhatna Ember: A'. Ver-
mek mélysége pedig réz-
nek, vasnak, mésznek, önnak,
kénkönek, szuroknak, és
egyéb féle eszközöknek ol-
vastyával töltve vala. Ezen
Vermek, Ferfi és Afony alla-
tokkal rakva valának, némel-
lyek lábok feyg, nemel-
lyek szárig, térdik és czombigh,
némel-lyek honallyg, sokan-
torkig, és fülökig, számlálha-
tattlanok kik szintén el merül-
tek vala, és ugy boldogtalan-
sírásokkal, szüntelen valo ke-
sergésekkel, kinoknak nagy
volta miat, fogokat chikorgat-
ván, orditottak. Imé ugy-
mond

mond á pokolbéli fördösők;
ezennel ezen fördókben vet-
tetel, és leg ottan egyke raga-
da hogy á fördóban vetné, de
az Ur Iezus Nevével ellene
alla Oënus, és semmi sem ar-
thata nékj.

§. XII.

*Nyolczadik Ostroma Pokol
Erejének.*

I Nnenis tovább vitetvén Oënus, ra-
gattaték egy magos Hegyre mel-
lyen mind ferfi, s, mind aszony al-
latoknak sokasága, éppen chak lá-
bok uyain alván naplottak, kiknek
oly nagy vala á számok, hogy mind
azok, kiket az előt látot vala, ezek-
hez képest chak igen kevésnek te-
czenének. Ezeken chudalkozni kez-
de Oënus, mit várna tudnyllik ez á
keserves és boldogtalan sokaság.
D 2 egyk

egyik á gonoszok kőzül így felele-
 nékj, azon chudalkozol hogy ez á
 szántalan Nép enni ideig it vára-
 kodik, ime mingyárt megh tanó-
 lod, ha intésnknek nem engedvén,
 vissza nem térsz. Alig mondhatá kj
 ezeket á gonosz, és mingyárt egy
 szempillantásban egy forgó szél ta-
 mada, mind á gonoszokat, mind
 Oënuft, és mind aszt á boldogtalan
 sokaságot egy be forgatván, és egy-
 be kevervén, egy bűdös, és jeges
 Posványos Tóban, á Hegynek tul-
 so oldalába meritette, melyben fo-
 gaknak koczogásával, á hidegnek
 rettenetes volta miat, keserveffen-
 rittanak és kesergettenek. Midőn
 pedig kj evezni akarnának, á Pokol-
 béli Halászok, szüntelen azon dög-
 leletes jeges Posványos Tóban mere-
 gették. De Oënus szokot szabadito
 Ura nevét segítségül híván, chu-
 pán csak önnön magá á Hegynek
 tulso száraz oldalan marada.

§. XIII.

*Kilenczedik Ostroma á Bel-
zebub Zafzlóiának.*

MInd enni baiuivással, vete-
tekedéssel, s, harczolá-
sal, sem elegendének megh Po-
kolnak Seregj, hanem raga-
dák Oënuſt, nagy meſze föld-
re. Ezen uttyában láta egy
fekete kénköves lángot mint
egy mély kútból kj vettetni,
mellyel emberek teste, mint
á Szikrák á Veremből kj há-
nyattattanak, és á lángnak e-
reje el fogyván, ismét á Ve-
remnek tűzében hullottanak.
Ezen kuthoz érkezvén, így
szollának Oënuſnak, ez á ſzi-
krazo kút Pokolnak torka, ez

D 3 éle-

életünknek Országá, és mivel
 hogy eddig minékünk szol-
 gáltál, it véghetettlenül ve-
 lünk fogs országlani, mert
 minnyájan kik nekünk szol-
 gálnak ezekben á kinokban
 chigásztatnak, mely kútnak
 torkában, ha egyszer be vet-
 tetel, testestül lelkestül el kár-
 hozol.

Mind azon által, ha taná-
 chunknak engedcz, és á Vilá-
 gra vissza térni akarsz, még
 innenis szabadon vissza veze-
 tünk: Oënus pedig, Isten ke-
 gyelmében bizván, tanácho-
 kat, és ál orczás igireteket,
 meg vetette, melyet látván á
 gonoszok, ragadván Oënuft,
 magokkal együt á kútnak mé-
 lységében sillyesztették, mely
 ben.

ben mennél inkább allá ragat-
tatott, annál szélesebbnek, s,
bűdössőbbnek lattá és érzette,
mert oly nehéz volt annak
kénköves doha, hogy annak
bűdösségeből árado kinnak
miatta, Udvőzétőjének Nevé-
rülis elfelekezet. Mindazon-
által édes megh Valtóia, lát-
ván Oënusnak iszonyu kin-
nyait, önnön maga szent Ne-
vét szűvében sugallotta, me-
lynek említésére, a lángnak
sebesége föl vetvén Oënu-
st, kinoktul meg mentette.

§. XIV.

*Tizedik és utolsó Ostro-
ma.*

E Zektúl Oënus megk szabadúl-
ván, a kut mellett midőn előb
előb

előb ballagdogálna , iuta egy más-
kúthoz , á honnan rettenetes, ide-
gen , és annak előtte nem látot ór-
dógóknek jöve kj sokasága, kik Oë-
nust környül vévén így szollának ;
mit allasz it ? véledé hogy ez , avagy
á masodik kút mellyet Társaink
mutattanak , Pokolnak Torkai le-
gyenek ? hidgyed hogy szokasunk
szerint hazuttanak, mert sem it, sem
ot Pokol , avagy annak torka még
ninnen , hanem már most oda ve-
zetünk. Ragadván azért Oënust,
rettenetes chattogással, és mint egy
fel haborodot föld indulással , egy
véghetetlen , s , feneketlen Posvá-
nios és dőgleletes Vizhez vivék , á
holot megh mutaták azon Posvány-
nak kénköves fűstít, mely mint egy
rettenetes tűznek langya , az egész
helynek felső szinit el fogta, s, bu-
ritotta vala. Ezen Posvánban nem
látot egyebet , a számtalan órdóg
sokaságánál , kik így szollának
Oënus-

Oënusnak. Imé ez alat á Posvanyos
 Tenger alat , tudgyad , hogy ké-
 szítettet gehennának Pokla. Ezen
 Tengeren , pedig , egy hoszu Hid
 vala által vetve , melyhez midőn
 vezettetnék Oënus , így szollának
 neki á gonoszok ; ezen á Hidon-
 kölletik által menned , mi pedig föl-
 indittyuk á Szeleknek főrgetegit es,
 ebben á kénköves tengerben vesz-
 tünk és süllyesztünk téged , Társa-
 ink pedig kik abban eveznek , ra-
 gadván pokolra visznek , örök kár-
 hozatra. Gyer azért először pro-
 ballyuk megh , mely batorságos-
 lészen raita valo járásod , ragadák
 azért , és oda vezetéek Oënuft. á Hi-
 don pedig három vala leg szörnyűb
 és rettenetesb dolog.

Első , hogy oly Sikos volt , hogy
 ám bár , akár mely széles let volnais,
 de sikos vólta miat , semmi azon
 megh nem álhatot vólna. Második,
 hogy oly keskeny volt , hogy kj
 gondol-

gondolhatattlan az á Mesterség, mellyel chak egy lépést tehetneis azon az Ember; Harmadik, hogy oly magossan emelkedet az Egben. hogy izórnyú volt, chak szempillantássalis annak magosságára tekinteni.

Megh álván azért á hid mellett, ismég ugyan így szollának Oënusnak, imé mind enni muukánk, s, igyekezetünk utánis, nem gondolván tanachuukat megh vető szofogadatlanságoddal, még az egyszer ezen veszedelemtől megh mentünk, és ha vissza térni akarsz, világra vezető ajtóhoz vezetünk. It megh allapodván Oënus, el tekinté boldogtalan uttyát; de asztis megh gondolá menyi veszedelemtől szabadította volna megh, Megh-Valtoja Szent Nevének chak emlékezteis. Enny gondolkodásj után, nékj batorodék, és az Ur Iesus Nevében lépdegelvén, á Hidon el indula.

dula, elindulván, s, mennyei ka-
 lauzában bizván, semmi sikor labaj
 alat nem érzet, sőt menyivel továb
 ment, annal szélesebbnek, annal
 bátorságosbnak találta lenni.

Eszt látván Oënusnak megh győ-
 zetet Ellenségi, tovább nem meheté-
 nek, hanem Oënusnak csak esetile-
 zárván, lépéssit szemlélték és nész-
 ték. Vitézségekről és kísértete-
 kről kétségben esvén, oly rettene-
 es orditással, töltötték be a levegő
 get, hogy az az ordítás iszoniubnak
 áttatnék, hogy sem mind azok a
 kinok, melyeket vagy hallot, vagy
 látot, vagy szenvedet vala: Vévén
 mindazonáltal észében Oënus, hogy
 ártomlój tovább már nem mehet-
 ének, örvendezvén és vigadozván
 szabadon ballagdogált: az őrdögök
 edigh a viznek habiay közöt fel, s,
 lá futkozván, körmökkel hozzája-
 apdostak, de haszontalanul, mert
 már Oënusnak semmiképpen nem
 artha-

arthatának. á Hidnakis mind szé-
lj, s, mind hosza utollyára oly nagy
vala, hogy mind á két felé nyujtot
reszeit, chak aligh láthatná.

§. XV.

Oënus bé megyen á földi Pa- radichomban.

ENni harcz, és Ostrom után,
minden agyarkodó ellenségén,
győzedelmet névén, egy kis út veté
seme eleiben magát, mellyen midőn
továb tovább ballagna, láta egy
gyóniorú, szép, ékes, ezüstel, aran-
nyal, giemantal, és sok külömb kü-
lömb féle ki mondhatatlan drága
kövekből építettett kőfalat, mellyé
egy hasomlo kövekkel ragyago, de
bé lakatolt és chukot ajtót szem-
léle; melyhez közelgetvén, föl nyi-
lék előtte; és imé oly gyóniorú, oly
kedves, s, kj mondhatatlan illat.
jőve kj azon, hogy á mint ő nékj
latta-

lattatott lenni, az egész világ-
nak minden drága, s, kedves-
sen illatozó fűszersámit, virá-
git, kenetit, megh hallatta
mely illat annyira megh erő-
sítette Oöntst, hogy már szen-
vet es látott kinokat nem
csak részenként hanem mind
együttis igen könnyen el szen-
vedhetné. Bé tekéntvén azon
ajtón, holdnak es napnak fé-
nyességét megh hallado, s-ra-
gyago fenieséggel tündöklő
más aitot láta, melynek gyo-
nyörűsége miat szivének buz-
góságával imigyen kiálta; Oh
mely boldog Ember az, à ki-
nek illyen ékes kapu nittatik
megh! Alig mondhatá ki szá-
vait, és leg ottan előtte az is
megh nyílék, à honnan elei-

E

be

be jöve, keresztekkel, Zafz
 lokkal, s-palma fáknak mint
 egy araniozot veszeivel, egy
 szép örvendező, s-ötet vigalzó
 talo Processio, melynek so-
 kassága oly vala hogy è vilá-
 gon ahoz hasonlot emberi
 szem-soha sem látot. Abban
 látot mindenféle Rendeket,
 fzerzetes szent Embereket,
 némellyeket mint Ersekeket,
 némellyeket mint Püspökö-
 ket, Papokat, Barátokat, es az
 Anya Széntegyházban min-
 dennémő Vitézkedő Fejédel-
 meket és fő fő Rendeket, kik
 oly öltözettel valának föl éke-
 sitve, minemő öltözetben e
 világon Istennek szolgalat-
 tyára voltanak kötelezve.

Ezek azért mind egyenlő
 vig

vig kedvel, s-tifzelettel kő-
 szöntötték es fogatták, Oë-
 must, kőszöntvén hallatlan
 szép énekenkek győniörű zen-
 gésével, à megh nevezet ra-
 gyago kapun bé vezették.
 Ezek után az enékeket el vé-
 gezvén, s-processio el oszol-
 ván két űlő Púspök közöt, egy
 szép székben helyhezstetett,
 kik minek előtte szollottanak
 volna véle, áldottak à fölséges
 Istent, à ki annira megh erősi-
 tette vala szjvét, hogy, mind
 azoknak à rettenetes kinok-
 nak el viselhette terhét. A-
 zomban kezét fogák, es an-
 nak az Országának szép gyöny-
 örű pázittyán el hordozak,
 kikkel ide, s-tova iárván oly
 szép, oly ékes, oly drága dol-

dolgokat, latot hogy azoknak
 elő számlálásában minden ék-
 essen szollo nyélu meg ré-
 mul. Villagófsága pedig en-
 nek à gyónlórsúges Ország-
 nak ollian vala, hogy vala-
 mint à gyertyának fénye, à
 napnak sugári előt el enye-
 szik: ugy à napnak vilagófsá-
 ga, annak à Paradihomnak
 tündöklő fényére megh sôte-
 tedik, szélit pedig avagy ho-
 szát, más felé nem lathatta,
 hanem chak à merre bé jöt
 vala.

Ezen megh nevezet Boldog
 Ország, mint egy szép pazi-
 tos zöldellő mezó vala, sok
 gyönyörű, s. illatozó virágok-
 kal, fűvekkel, gyümölcsös
 fákkal tellyes vala, mellieket
 mi-

midőn el tekintet volna, úgy
 itilte lenni, hogy attól a győ-
 niőrű s-kj mondhatatlan il-
 lattól chuppán, holtaigis el
 élhetne, ha az ot valo mara-
 dáfra kegielmet s-szabatsá-
 got nyerhetne. Soha ot a se-
 tét étczak nem uralkodik,
 mert abban a szép tiszta éy-
 nek, ragyago szép fénye szün-
 telen tündöklik. Ferfiáknak,
 s-Afony állatoknak oly nagy
 vala számok, hogy vélekedése
 fzerint, soha Emberi szem an-
 nit nem látot: kik közül né-
 mellyek együt, némellyek
 másut, Istennek teremtet, s-
 elmét meg előző, s-chudála-
 tofsan győniörköttetű allati-
 ban örvendeznek vala; né-
 mellick pedig hallattlan mu-

zikáknak zöngésétül gyöniör-
köttetvén, egy más vigassá-
gán örvendeznek vala.

Sok külömb külömb féle é-
neklő szép karok, rendekben
oszolván, Istent dichirik vala:
és valamint hogy egy Chillag
nagyob világossággal külömb-
böz más Chillagtól, ugy azok-
nak Ruháiok, ragyago Orczá-
jok, ékes és kedves szépséggel
külömböz vala. Némellyek
zöldben, némelyek kékben,
ferhérben pyrosban, ezüst, s-
arany színben, setálnak va-
la Némellyek kiralyi koro-
nákkal voltanak föl ékesített-
ve, kik midőn a szép illatozó
virágok között lépdegelvén
vigadoznának, szüntelen na-
gy kegyessen Oënufra tekin-
get-

gettek, s-ördögön uett diadal-
mán, bôldog es szerenches ja-
rásan vigadozvan, Istent di-
chirik s-magofztalyák vala.
Egy szóval az| ő jövetelére
mint egy uy ôrômók szokat-
tlan vigasságok, dűchóséges
bôldogságok láttatot lenni a-
zon Boldogoknak. Kik kôzôt
Oënus sem hideget, sem he-
vet nem érzet, semmi ártal-
mas, bantó, vagy szomorító
eszkôst nem látot vala.

Azon kôzben így szolla Oë-
nusnak à fôllyúl meg nevezet
két Pűspök, Imé kedves A-
tyankfia az Ur Istennek segít
ségéből már annit láttal, à
menit te magad latni akartál:
mert kívánságod szerint lát-
tad à Bűnôsök kinniait, ôr-

dögök hohérláfit, kárkozattak faidalmít, it pedig Bóldogok, s-Igazak örömit, szüntelen valo gyönyörűsegít. Aldot légyen mind ezeknek Teremtő es szabadító Istene, à ki szivedben oly szándékot szent lelke által sugallot, mellyel sok kinokon szerenchéssen által menvén, ide bóldogul jóhettél, most pedig halljad es tannullyad meg, mineművek à földi Paradichomban az örömök. ✓

§. XVI.

Oënus Paradichomnak, éz az ő Lakosinak mivoltáról tudósítatik.

EZ à dűchóséges ország nem egyéb hanem à földi Pa-
ra-

radichom, melyből Adám első Atyánk szofogadattlan ságának vétke miat ki vettetet: es minek utánna Istenének parancholattyát megh vetvén, à mérges kigyónak engedet, ezekre à győniörűségekre nem juthatot, sőt *fűvet, es szénât rago Barmokhoz hasomlittatot.* Iolehet azért méltán isten ő szent főlsége Adámot fel fuvalkodó vétkeért, ily kemény ostor alá vetette vala, mindazonaltal megh gondolván à Pokolbéli Sátánnak álnokságot, banatiban, s-keferűségiben megh szána őtet, es az ő szerelmes egy fiát, az Emberi nemzetnek szabadulásaért megh testesülésre rendelé; kinek igaz Hitével, es

E s szent

szent keresttségével, mind eredményd, s-mind egyéb féle mochoktul megh tisztulvan, eszt a boldog Országot érdemlettük.

De mivel hogy igaz Hitünknek tiszta palástiát meghmochokoltuk, midőn a testnek gyarlosága miat, jsten parancholattyát megh tartani nem akartuk, szükséges volt, hogy kerestség után pœnitentia tartással bűneink bochánat-tyat találnok, mivelhogy pedig vagy egészséges korunkban, vagy utolso oránkban, pœnitentiául föl tet bűntetésinket, el nem vegeszhet-tük; imé holtunk utan azokra a kinokra, mellyeket mar láttál, mint foglyok rabságra ju-

jutottunk volt, es bűneink
 mértéke szerint kinokat szen-
 uedvén, tellyes poenitentiát
 tartottunk, s azokon által
 kőltőzvén, im ide jutottunk.
 Es nem csak mink, hanem
 mind azokis, kiket kőlőmb
 kőlőmb helyeken kinosztat-
 ni láttál, (azokon kővűl, kik
 à kút torkan alól vannak,
 mert azok soha megh nem
 szabadulnak) bűnőktől megh
 tisztúlvan, erre à békefégre
 jővén, velünk egyűt üdvőzűl-
 nek. Sőt minden nap némel-
 lyek bűnőktől megh tisztúl-
 nak, kiket nagy örömmel
 mint mostan tegedet; kőzink-
 ben fogadunk. Azok kőzűl
 kik kinokban vadnak, szenki
 xippnainak végét es szabadu-
 lásá-

lásának idejét nem tudhat-
 tya: de Zóltárok, imádságok,
 Alamiznák, es leg főképpen
 szent Misék által, kinyok vagy
 kissebednek, vagy éppen tű-
 lők megh menekednek. Az
 után erre à béketségnek he-
 lére jutván, abban meni ide-
 ig maradnak, soha nem tud-
 hattyak, mert vtlamint hogy
 à megh nevezet kinoknak
 rabságában senki idejét nem
 tudgya: ugy ittis érdemének
 mértéke szzerint, ki több, ki ke-
 vessébb ideig Zoldgyát fizeti:
 es jolehet, már it semmi kint,
 semmi keferűséget nem szen-
 vedünk, mindazonaltal szen-
 teknek társoságában még ed-
 dig nem jutottunk: mikor jő-
 vend pedig föl menetelünk-
 nek

nek boldog oráia, senki köz-
lünk nem tudhattya : Imé it á
mint látód, nagy békefésben
xagyunk, de az után fokkal
nagyobra, s, örvendetesbre
emeltetünk.

§. XVII.

*Oënus Paradichomnak győ-
nyörűségében részeshül.*

E Zek után viteték Oënus a-
zon Púspókóktól egy ma-
gos Hegynek tetejére, holot
aszt parancholák hogy tekén-
tene fel az Egre, es mondaná
meg michodas színűnek tet-
ezenék önneki, föl tekéntvén
azért, így szolla ; nékem (ugy
mond) az égő kemenczében
tisztult Aranyhoz hasonlónak
látczik, eszt halván így fe-

F

lelé-

lelének néky: az (ugy mond) paradichom kapuia, azon mennek bé, kik tőlünk vitetnek bé Mennyegben. Aszt tudgyád pedig, hogy minket az Ur Isten, minden nap egyszer étet mennyei eledellel, melynek minemű legyen az ize, mely kedves az ő édessege, majdan Istennek kegyelméből meg kóltolod.

Aligh végezhették szavakat, és imé, mint egy tűzeszláng formájában szálla alá az Egből az a boldog eledel, éppen el lepven aszt az Országot, és mint egy Sugárokra eloszolván, nem chak Paradichom lakosira, de Oënufraiserrea Szálla; melyből oly édesseget, oly erőt, s-oly ki mond-

ha-

hatattlan örvendetefséget érzet, hogy annak hathato ereje miat, aszt sem tudná ha élne, vagy halna: de az csak hamar megh szánék. Ez ugy mondának à Püspökök, az à mennyei eledel, mellyel az Ur Isten, à mint mondánk, mindennap egyszer legeltet bennünket, à kik pedig mitülünk mennyegben vitetnek, süntelen és örökön öröke azzal élnek es táplaltatnak.

§. XVIII.

Oënus ki vitetik Paradichom gyóniörűségéből.

MIvel immár resz szerint az it valo dolgokat látád s-azokban reszesültélis, szerelmes Atrankfia à merre

jöttél, ugyan azon ísmét kinfzerittetel viszais méni: es ha ennek utánna holtodig jambor éltet élsz, mind crrül, s-mind à mennyei boldogságról bizonyos lehecz: ha pedig, kitül Isten oltalmazon gonosz életeddel lelkedet megmochkolod, im magad láttad minémű kinokra lelked kárkozattyával jutandas'.

Abbannis hasonloképpen bizonyos légy, hogy bátran es szabadon azon uton, melyen bé jöttél vissza térhecz, mert valameni késértő kinokat, Pokolbéli seregeket, hóhérokat láttal, vissza térésedben, sem azok sem mások már nem árthatnak. Ezekre Oënus igen megh iede, és el szomo-

rodék, s-keserveffen remén-
kedék à meg nevezet Püspö-
kőknek, hogy oly nagy bol-
dagságból, világi bura, bana-
tra, es nyomoruságra ne kül-
denék. Nem (ugy mondanak
azok) à te akaratod légyen
ebben, hanem az Isten akarat-
tya, à ki mind hasznát, s mind
ártalmát jól lattya az Ember
eknek. Oënus azért látván
hogy haszontalan volna kő-
niörgése, áldást vévén à Püf-
pököktől, keserveffen ugyan,
de elég bátran, à merre jött va-
la vissza tére azon uton.

§. XIX.

*Oënus Paradichomból ki jö-
vén, az előbbeni Gonoszokkal
szemben szál,*

KI jöven szomoru Oénusá
 gyöniörűségnek Paradi-
 chomából, hogy evilágnak-
 siralmas völgyére vissza térni
 kinszerittetet, el hagyot bol-
 dogságot kezdé siratni és ke-
 sergeni, kit midőn à Pokolbeli
 sőtétségnek Lydérczy jezget-
 ni akarnának, chak egy tekén-
 tetéreis megh rémulván, De-
 nevér rőbdőzéssel, à levegő
 égben el széllyettenek : de
 még az előt látot s-tapasztalt
 kútnak szikrazo kinnaiis, sem
 ruhajan, sem tagián legh kif-
 seb mochkot sem tehetének.
 Midőn pedig abban à boldog-
 talan fődő Házban érkezet
 volna, melyben az előt à Po-
 kolbeli feregh, ellene inditot-
 ta vala Ostromát: leg ottan,
 elő-

először köfsöntő, s-oktató ti-
zen ött öreggh Ember, masszo-
ris eleiben jővén, meg jelenék
neki, kik az Ur Istent áldvan,
es szerenchés jarásán s-vitéz
diadalmán vigadozván, oënu-
nak ekképpen szollának.

Szerelmes Atyankfia, tud-
gyuk, hogy retenetes kinok-
kal, iszonyu késértetekkel,
melyeket firfiui szível, mint
igaz vitéz szenuedtél, nem
bochak ellenségidet megh győf-
ted, hanem bűneidnekis tel-
lyes bochánattyát meg nyer-
ted: Imé immár országodban
hasad az hainál eregy azért es
namaréb sies, mert ha à szen-
tegyház Prioria sz-Misék, s-
madszágok után, az Aitohoz
őven, téged ot nem talál, a-

zonnal meg térésedről, es űd-
võségedről kétségben esvén,
az Aitót bé lakatollya, es pro-
cessiojával vissza tér. Ezekre
Oënus elbuchuzván, és áldast
vévén, fietséggel el méne, úgy
hogy, midõn à Prior föl nitná
az aitot, akkormár nyugodva
varia vala õtet, mellyen ör-
vendezvén egész népével à
Prior, nagy vigassaggal, ének-
soval, szentegyházban vezet-
te, es ottan viszontagh tizen
õt napigh Imadságnak, s-bõi-
tólésnek gyakorlására hely-
hesztette.

§. XX.

*Oënus Ierusalembe megyen
mint Szarandok, es megh ter sze-
renchéssen.*

Ezek

Ezek után szerelmes megh-
 váltójának koporsója la-
 togatására Jerusalemben mé-
 ne, à honan szerenchéssen vi-
 zsa térvén, kiralyát, kinél igen
 kedves vala, meg latogató, s-
 kéré azon, hogy engedelmé-
 ből, valamely Szerzetnek ru-
 hájában óltóshetnék. Törté-
 nék pedigh azon űdőben, hogy
 boldog emlekezetű Ludnyai
 Gervazius Apatur, à megh-
 nevezet kiralytul kalastrom
 épületire valo helt nyert vol-
 na Hiberniaban, Gilbertus
 nevű szerzetessét több társaival
 egyűt à kiraly eleiben bochá-
 ta; kitűl midőn nagy böchű-
 lettel fogattattanak volna,
 kezde Gilbertus à kiraly előtt
 az oda valo ország nyelvének

idegenségérül (mellyet sem
nem ért, sem az előtt nem hal-
lot vala) panaszolkodni. Eszt
halván à kirali idy felele néki,
ne busuly, mert ez ellen, jo
tanáchoth adok, es kezén fogá
Oënuft, s-Gilbertus kezében
adá, hogy tolmacha lenne.
Oënus midőn à kiraly akarát-
tyát s-parnacholattyát hallot-
ta volna, így felele à kiralnak,
örömeft szolgálok (ugy mond)
néki mert hogy az igazságot
meg vallyam, egy szerzetből
sem láttam, oly ragyago fe-
nyel tündöklő szenteket ból-
dogok nyugodalmában, mint
ezen szerzetnek Barátit. Oë-
nus azért Gilbertus Barát mel-
let harmadfél esztendeigh na-
gy hiven es jamborul viselé
ma-

magát. Kinek jambor, tőkeletes, es szent maga viseléséről azon Gilbertus bizonságot téfzen, ki előtt à föllyül meg nevezet dolgait, járasit, es probait nagy buzgosággával, s-lelki vigaszталásával volta képpen beszéllette Oënus; midőn pedig Gilbertus föl építette volna, a kalastromot Hiberniában hagyva Oënuft.

Mind czekeket, à miket Oënuftul hallot vala, fokaknak beszéllette, s-erős hittel erősítette Gilbertus. Talaltaték mind azonaltal egy, à ki ezeknek valóságáról kételkednék, kinek így szólla Gilbertus, vadenak (ugy mond) némellyek kik azt mondgyák hogy Oënus à föld alatt valo Házban be
men-

menvén, lelkében el ragattatott, es az elo szamlált dolgokat chak chupan lélekben látta, de Oënus ezel ellenkéző dolgot állit, hogy tudni illik maga testi szemeivel valóságos képpen latta, es szenuedteis à kinokat: sőt én magamis, à ki kalastromunkban elő jaroja voltam, szerzetes tarsaimmal nem igen különböző dolgokat lattam.

§. XXI.

Egy Sancius nevé Barát, sok kinokat szenved, kinek bizonyosságával Gilbertus hiszi Szent Patricius Purgatoriumját.

LAkot vala ezen meg nevezet Gilbertus Baráttal, egy más igen jambor es szerzetes
San-

Sancius nevű Barat, kinek
szentszégét irigylette az Iri-
gyek Fejedelme a Pokolbéli
mérges kigyó. Ellene támaszt-
ván azért seregít, éyel aluttá-
ban agyából el ragadtatá, kit
harmad egész nap es eyel chi-
gáztatvan, foglyul tártotta.
Szerzetes társai pedig, nem
látván Sanciust, nem tudgyák
vala hova let légyen. Harmad
nap múltván, azon társai vi-
szont Czellájában menvén,
fok ostromozás, es kin szene-
vés miat, holt elevennek ta-
laltak agyában, élt az után
Sancius tizen öt esztendeig,
de faidalmas sebeit, semmi ír,
vagy flastrom bé nem gyo-
gyithatta, mert szüntelen nyil-
lón nyilnak, s uiulton vyul-

G

nak

nak vala. Ezen Sancius Barát
 midőn valamely Ifiat, vagy
 feslet kaczagással nevetni, va-
 gy jaczani, s-trefalni, vagy
 egyéb képpen illetlenül ma-
 gát viselni látna; keserve zo-
 kogó szókkal ékkeppen feni-
 teni szokta vala. Oh fiam ha
 tudnád minemű dija léfzen
 ennek à te fesletségednek, el
 hittem más képpen rendelnéd
 chelekedetidet, és meg jobbi-
 tanád életedet. Ennek à Ba-
 rátnak sebeit (ugy mond) Gil-
 bertus, magam láttam, nyil-
 van valo szavait, hallottam;
 kinek jamborságára, szent éle-
 tére, ezen történetről tet val-
 lásának méltó hitelére tékent-
 ven: ha eddig nemis, az után

el hiszem, Szent Patricius Pur-
 ga-

gatoriumjának valóságát. Ezek eddig mind Gilbertus Apatur szavai.

§. XXII.

*Két Apátur kérdesztetik Szent
[Patricius Purgatoriumjának
valóságáról.*

E Gy tudós Szerzetes Ember, halván ezen Purgatoriumnak mind Historiaját, s mind pedig sok szerzetes Embereknek arrul tet bizonságit, meg nem nyughaték ezeken szive, hanem két Hiberniai Apáturtul kérdeskedni kezdék felőle: kinek egyike semmit sem tud vala mondanj, à másika pedig így felele nékj, sokszor s-bizonyossan, hallottam, hogy mind azok, à

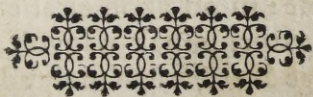
mik arrol mondatnak, igazak
legyenek: hozza adván asztis,
hogy abból à Purgatoriumbol
ki szabadult szarandokoknak
igen igen ritka à számok.

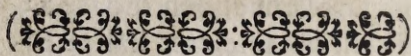
§. XXIII.

*Egy Hibernay Püspöknek nyil-
ván valo bizonság tétele: kinek
Püspökségében azon Purgatorium
mondatik lenni.*

UGyan azen megh nevezet
Szerzetes tudós Ember,
nem elégedék megh az Apa-
turnak mondásával is hanem
önön magához à Hiberniai
Püspökhöz járula, à ki szent
Patriciusnak Onoka vala, es
à kinek Püspökségében ezen
Purgatorium talaltatot vala.
Kitül midön ezen hellnek va-
lósá-

lóságaról bővebben tudakoz-
 nék, ilyen feleletet halla: Bi-
 zonnyal el hidgyed azt jo
 Frater hogy mind igazak a-
 zok mellyeket hallottal e fe-
 lől à Purgatorium felől, es az
 à hely az en Püspökségemben
 vagyon, melyben sokan el
 vesznek: es azokis à kik nagy
 szerenchére ki jöhetnek, ki-
 nőknak nagy volta miat, ép-
 pen el fogynak: kik ha az u-
 tán ahitatossan és szentül él-
 nek, abban bizonyosak, hogy
 éltekben tett bűnökért többet
 annak utánna soha nem
 szenvednek.

MASODIK RESZÉ

ezen Könyvechkének:

Mely

Magában foglallya à Sz.
Patricius Purgatoriumjával el-
lenkező Argumentumoknak
feitéfit.

O lehet hogy à
megh nevezet Sz.
Patricius Purgato-
riumjának Historiájában sem-
mi oly dolog nincsen, mely
az Okos és keresztyén elmé-
ben valami kétséget szerez-
hetne: mind azon által ezen
Purgatoriumnak nagyob hi-
telére és erejére, némely ellen-
kéző Argumentumokat elő
ho-

hozni à végre akaram, ne talántán nemely kichiny hitű, és darabos elméjő Catholikusokban, elő szamlált irásimmal kétes dolgot, láttassam szerzeni.

*Első Ellenkező Argum-
tum.*

EBben à Purgatoriumban menő, és abban huszon négy Oráig szarandokló Hiveknek, egész életben tett bűneiknek tellyes bocsánattya igirtetik. Tehát ez à Purgatoriummaga Saját erejéből (és hogy à Theologusok szavaival ellyek) chelekedetnek érdeméből, hatalmából, erejéből mint egyikke à hét Sacramentomok közül; példa

G 4 kép-

képpen, valamint hogy à Keresztség, à bűnnek minden mochkát, és örökén való büntetését, el törli: ugy ez à Purgatoriumis Embernek bűnéért érdemlet büntetésit törli, s-mocskait mossa el.

Felelet: Hogy Szent Patricius Purgatoriumja bűnöknek tellyes bochánattyát igiri, abból nem következik, hogy maga faját erejéből, à bűnnek mind mochkát s-mind érdemlet büntetését el törüllye. Mert à Hivek-be menetele előtt, szükséges à Poenitentia tartás: s-az igaz Poenitentia, avagy gyonás által el törültetik ugyan à bűnnek mochka, de nem törültetik el az egész büntetése, hanem ideig való bűn.

büntetést hágy fönt. Mely igaz Poenitentia, vagy Istennek chuppan való szereteti-ből, vagy Pokolnak félelméből szarmazik és mind à kettő elegendő à bűnök mochkának el törlésére, ha szintén el nem törlijs éppen azoknak büntetésit. Annak okáért nem à Purgatorium chelekszi ezeket maga erejéből, hanem az igaz Poenitentia avagy gyanásnak szent Sacramentoma. A Purgatorium pedig többet nem mivel, hanem az ideig való bűnökért érdemlet büntetést törli el.

Ezekből ki tetczik világosan, hogy nem à Purgatorium, hanem à megh magyarázot töredelmes Sziv à Szent Po-

nitentia Sacramentomának
 több részeivel törli el a bűnnek
 mochkát. Szent Patricius Pur-
 gatoriumja pedig, iszonyu
 kinnaival, s-késértetivel a bű-
 nért érdemlet büntetést veszi
 el. Annakokáért ha ezen Szent
 Patricius Purgatoriumja csak
 a kinoknak nyeri rövid vól-
 tát, és nem a bűnnek törli el
 mochkát, aszt vélném hogy
 senki sem léfzen (hanem ha
 vakmerő és Indulgentiakot ta-
 gado) a ki tagadhafla aszt,
 hogy az Ur Jéfus maga érde-
 mének véghetettlen erejéből,
 és dűcsőséges szent Patricius
 érdeméből, ezen Szent Patri-
 cius Purgatoriumja által, ren-
 delhetne oly modot, mellyel
 fok kinok és szenvedések után,
 a má-

à másik világon ideig szenvedendõ büntetés, el törültesék.

A' ki pedig eszt à módot, és ezen Szent Patricius Purgatoriumjának adatot Privilegiumját, cõszve veti azokkal à Privilegiomokkal, mellyek engedtettenek, Boldogságos Szűz MARIA Olvasójának, dűcsőséges Szent Ferencz kordájának, Kármelitak Skapuláreának, Cisterciensisek ruhazattyának : bizonyára ézben veheti könnyen, hogy azok à dolgok, melyekre ezen Purgatoriumban szállók köteleztetnek, sokkal nagyobbak, sokkal nehezebbek és iszonyubbak, hogy sem mint azok, melyekre az Olvasokhoz kordákhoz, Skapularekhoz, avagy

gy egyéb Privilegiumokhoz ragaszkodó Hivek intetnek.

Ha azért azoknak à Privilegiomoknak, egy chekély, s rövid szenvedéseért, vagy imadságáért, oly erő és hatalom adatot, hogy azok által, à más világon sok esztendőig szenvedendő Purgatoriumok kinaitól à lelkek meg menekednek: mért ne enni kin, fájdalom, és rettenetes szenvedés után, Szent Patricius Purgatoriumjának hasonló erő, hatalom Privilegium adattassék. Sőt ha igazán elmélkedni akar az Emberi elme, föl talállya asztis igen könnyen, hogy chelekedeteknek à vagy munkáknak nagyobb süllye, harczolásoknak veszedelmesebb

febb űtközeti, nagyobb koronát
 érdemel, hogy sem egy kevés
 Imadság, bűjtölés, vagy egyéb
 féle kis szenvedés. Es ha az Ur
 Isten azt paranchollya ; hogy
 à menni gyönyörűsége vőlt
 Embernek e Világon, anni kin
 adattásék azonnak à más vi-
 lágon : helyessen hozhatom
 ki azt, hogy à ki többet, s-na-
 gyobát szenvedet, kevessebb
 büntetés adattásék annak.

Kérdés. Ha valaki gyonás
 nélkül, csak szintén, Istennek
 igaz szeretetiből származot
 töredelmes szível, abban à
 Purgatoriumban bé menne,
 mit köllenék arról itilni? Fe-
 lelet. Ha az olyan Embernek
 bár ahitatos és Istennek sze-
 retetiből származot, s-bűneit

H

meg

meg száno szive volna, de ha alkalmas gyonto Embe-
re volna, s-meg gyonni halá-
los bűneit nem akarná, Szent
Patricius Purgatoriumjának
engedtetet Privilegiumiban,
semmi része nem volna. Ha
pedig gyontatoja nem lehet-
ne, töredelmes szivének buz-
gosága által, halálos bűneitől
meg tisztulván, s-Istennek
malasztyában, s kedvében lé-
vén, és ezen Purgatoriumban
menendő Hiveknek Reguláit
meg tartván, mindenkben
részesülne.

*Második ellenkező Argu-
mentum.*

A Szent Patricius Purgato-
riumja Historiajának né-
me-

mely részeiben az mondatik; hogy azon Purgatoriumban kinlodo lelkek, bűnökért rendeltetet büntetéseknek szenvedése után, minek előtte mennyei bődogságban jussanak, egy ideig, miden testi fájdalom és szenvedés nélkül, à földi Paradichomban tartatnak, és legeltetnek: tehát még harmadik helt állit, mely mind Purgatoriumtól, s-mind mennyei Paradichomtól külömböz: de ez à mondas az igaz keresztyén Anyaszentegyházal nem láttatik egyezni, tehát ez à Historia igazat nem tanít.

Feleltet: Ennek az Argumentomnak semmi ereje nincsen

chen, mert az à hely melyben
 az Igazak lelkei, mindenné-
 mű érzékeny faidalom, s-bűn-
 tetés nélkül tartatnak, Purga-
 toriumnak helyei közé szam-
 laltatik: mivel hogy abban à
 helyben, Istennek szinről szin-
 re valo boldog látásátul (me-
 ly büntetés à Theologusok kö-
 zönséges értelme szerint leg
 súlyosab) ideig meg folytat-
 nak: es így a' fel tet Argu-
 mentum semmit sem hoz ol-
 lyat magával, à ki ellenkez-
 hetnék ezen Purgatorium-
 nak igazságával.

Har-

*Harmadik ellenkező Argu-
mentum.*

EZ à Szent Patricius Purgatoriumjárul való tanítás ellenkezik az Anyaszent egyháznak gyülekezetivel, és a' Theologusok tanításával. Mert a' Floréntinomi Gyülekezet, sessione ultima; és világosan, in Bulla unionis, azt mondja, hogy à mely lelkek akár testekben, s-akár attul elválván, bűnöktől meg tisztúlnak, azonnal mennyei boldogságban, és à tellyes szent Haromságnak látásában részesülnek.

A' Theologusok pedig, követvén à sententiának Mesterét, lib: 4. sent: dist: 41. csak

H₃

négy

négy büntető, és szenvedésre rendeltetet helt állatnak: es így a mennyei Paradichom s-
 a negy büntető helyközöt,
 mas ezektől különbözö helt
 egyenlő akarattal tagadnak.

Az első büntető hely, az örök gehenna, es boldogtalanok Pokla, melyben az elkárhozottak örökén öröké gyótródtetnek. Masodik hely a Limbus, melyben Christus feltámadása előtt Adám első Atyánk, Eva Anyánkkal, es a Szent Atyákkal mint egy foglyul tartatot; es abban közönséges vélekedés szerint megváltónk feltámadása után senki mind eddigis nem mehetet. Harmadik, mely a keresztség nélkül a világbol ki
 mult

mult gyermekeknek készítette. Negyedik, melyben halálos bűn nélkül, Istennek malaszttyában és kegyelmében, è világból ki mult hiu lelkek, vagy ideig való poenitentiát tartanak, vagy némely bocsanandó bűnök mochkátul tisztítatnak, es az közönségesen Purgatoriumnak mondatik. Tehát ezektől külömböző hely nem adatik, mely földi Paradichomnak mondattasék, es hogy abban à Purgatoriumból kiszabadult lélek tartasék.

Felelet: Hogy erre az Argumentomra való feleletet megérched, aszt ved eszedbè, hogy az Anyaszentegyház mind

eddigis nem allatot semmi bizonyost à Purgatorium helyérül, tudni illik hól légyen, hanyhelt, vagy rekesztet foglallyon magában, melyekben némelleyek érzékeny büntetéssel; némelleyek, Isten színyelátásának meg fosztásával kinnoztatnak. Masodszor fundamentomol szűkséges hogy atis fel tegyed, hogy sem az Anyaszentegyház, sem à Theologusok aszt à tanytást nem kárhoztattyák, mellyet mind à Szent Atyák tanítottak, semind más bizonyos sok jelenések bizonitottak: kivált képpen ha az igaz Anyaszentegyháznak nyilván valo értelmével, es Artikulusival nem ellen-

ellenkezik. Mert à mint Aquinasbeli Szent Thamas es Angyali Doctör, in 4. d. 21. art. 1. szól, hofi tudniillik azokról, mellyek Purgatoriumnak valóságáról, az Anyaszentegyház-
tul, nyilván való sententiával, avagy tanitással mind eddig sem erősitettnek megh, aszt kölletik tartanunk, à mi mind szenteknek tanításával, s mind a' dolognak jelenésével inkább egygyez. De az a' hely melyben neműnemű lelkek, mindennémő testi fájdalom nélkül, sok vigassággal és gyöngzörűséggel bővelkednek, sok szent Atyák tanítása, val erősitetik. mivel hogy ezen helben lévő lelkek, Isten szines jatasából áradó kívánság miat lelkekben nagy fájdalmost ér-

ze.

zenek, mely a' Theologu-
foktul, kárt való büntetésnek
mondatik, és (a' mint hogy
folyebbis meg mondam.)
Purgatórium helyei közé
szamlaltatik.

Ezek így lévén, nem látom
mi okból ellenkezzék szent
Patricius Purgatóriumiának
Históriája az Anyaszentegy-
háznak és Theológusoknak
értelmével. Hogy pedig a'
Florentinomi Gyűlekezet azt
mondgya, hogy a' megh tisz-
tult lelkek, mingyárt men-
nyei boldogságban mennek,
és az Istent színről színre lát-
tyák: ennek ez az eő értelme,
hogy tudni illik a' mely lélek
mind érzékeny, (mely *pœna*
sen-

sensus) mind pedig kárt való
(mely *pœna damni*) bünteté-
stől megmenekedik, az azon-
nal az Istent szinről szinre
láttya; De azok nem, kik csu-
pan csak az érzékeny bünteté-
stől megh szabadúlnak; mert
még hátra marad (*pœna dam-
ni*) a' kárt való büntetés'.

*Negyedik Ellenkező Ar-
gumentum.*

NEM olvásunk csak egy lé-
lek felől is, hogy a' földi
Paradicsomban let volna E-
noch, és Illes lelkén kívül;
tehát szent Patricius Purgató-
riumja által mutatando földi
Paradicsom, nem adatik.

Felelet: nem olvásunk u-
gyán

gyan egy lelketis, mely szűn-
 telen ot vólna, de olváfunkol-
 lyat, mely ideig abban a' Bol-
 dogok örömében minden-
 nap egyszer részesült. Sőt a'
 szent Atyáknak sok helet va-
 ló tanításából ki tetczik nyil-
 ván, és egyéb jelenésekből is,
 hogy vagyon oly hely, mely-
 ben az érzékeny szenvedé-
 stől megh szabadult lelkek,
 menyben menetelek előt,
 mindenémű érzékeny szenved-
 és nélkül, ideig nagy gyönyö-
 rűsgében vigadoznak, s-ör-
 vendeznek. Mely hely jóle-
 het a' szent Atyáktul földi Pa-
 radicsomnak nem monda-
 tik, mind azon által fölséges
 és vigassággal tellyes helynek
 neveztetik, a' mint hogy e-
 zen-

szennel megh bizonitom. E.
 llőször *lib. 5. His: Ecclae. cap.*
13. venerab. Beda, leirván Bol-
 dog Detrelmusnak Pokol és
 Purgatorium kinnairól valo
 látásának vallását, tulaidon
 szavait elő hozza Boldog De-
 trelmusnak ekképpen. Egy
 szem pillantásban (ugy mond
 Detrelmus) ki ragadván en-
 gem a' sötétségből, a' levegő
 égnek fényében vezete, es
 midőn abban kézen fogua
 hordozna, láttá előttünk egy
 nagy fált, melynek sem hofz-
 szát, sem magofságát senkj
 nem láthatta : közelgetvén
 pedig a' falhoz, chudáltam
 mért járulnánk hozzáia, ho-
 lot sem ablakát sem aítaját
 nem lattyuk vala:zen gon-

dolatomot nemis vihetém
 végben, nem tudom mifor-
 mán, a' fálnak teteién talát-
 tam magamot. Midőn azért
 két felé tekéntének, láték egy
 nagy széles, gyönyörűséges, es
 különbb különbféle nyílt vi-
 rágokkal ékesítettet mező-
 séget, mely viragoknak él-
 tető, s- gyönyörkőttető illati-
 val ugy bé töltem, s- meghd
 ujúltam, hogy az előbbenin
 fzenvedet főjtogató fűstnek
 bűdőségét igen könnyen el
 felejthettem.

Ezek felet oly fényes, tűn-
 dőklő, s-ragyago vala az a"
 szép Mezőség, hogy mindbr
 Holdnak, Napnak és Chillá-
 goknak világosságot, fényét,
 és sugarat meg halladná. Lát-
 tam m

tam azon a' Mezőn, fehérben
 Bóltózat Embereknek vigado-
 zó Seregeit, s-azoknak Király
 Székeit, kik között midőn
 hordosztatnam, gondolkod-
 ni kezdém, hogy tálam a' vól-
 na a' Mennyegek országa,
 melyről sokszor prædikallani
 hallottam. Midőn azért il-
 lyen elmélkedésben volnék,
 így szolla hozzám a' ki vezet
 vala. Nemez, a' Mennyege-
 nek országa, melyről gon-
 dolkodom. 'Es tovább ballag-
 ván a' Bóldogok Seregeinek
 Királyi Székei között, sokkál
 nagyob, s- fényeseb világo-
 ságra jutottunk, holot gyö-
 nyörűséges Muzikáknak, s- vig
 énekléseknek zöngését, ki-

möndhatatlan édeséggel
 halgattam: illat pedig, ol-
 lyan öntödöt ki onnan, hogy
 az előbbeni ahoz képest,
 semminek tetczenék.

Midőn mind ezekben győ-
 niörkötteném, reménlettem,
 hogy talam én is azokban ré-
 fzesülhetnék odben való ma-
 radásomáles leg ottan kalau-
 zom a' mely uton bejöttünk
 vala, azon meg vissza vezet; ;
 Mikor pedig a' meg nevezet
 fehérben öltözöt vigadozó
 Seregek köze jutottunk vol-
 na, meg állapoték kalau-
 zom, és így szólla hozzám: :
 michodák mind azok, a' mi-
 ket láttál? és felelék néki, hogy
 nem tudnám: kire imigyen-
 szol-

szolla; az a' keserves és min-
deféle rettenes kinoknak Völ-
gye, melyet idebé való jöve-
telünk előtt láttál, az azoknak
a' lelkeknek kinzo helye, a'
kik gyonásokat és jobbuláso-
kat hallogatván, utolsó Orá-
jokban pœnitentiahoz follya-
modván, e' világból ki multa-
nak: és mivel hogy leg aláb
akkor meg gyonván, tellyes'
szivekből, szánnyák, s- bán-
nyák valavétkeket, egygyűl e-
gygyig az ítélő napon, Meñy-
ei Bóldogságban jutádnak; de
sokakat még ítélő Napdelöt-
tis, értek tett Imadságok, Ala-
miznák, böjtölések, és leg ki-
váltképpen értek mondott Sz.
Misék azon keserves kinoktul

meg szabaditván, Mennyei
 boldogságban helyesztetnek.
 A' második hely pedig, mel-
 lyet tűzel, lángal, szikrákkal,
 s-dőgleletes bűdösséggel lel-
 ket mézárlo kútformáiára
 láttal, az à Gehennának torka
 melyben a' ki bé esik egy-
 fzer, ki nem szabadul örökké.
 A' harmadik, melyben imé
 velem egyűt sok örvendező,
 s-vigadozó Seregeket szem-
 léltél, nem egyéb, hanem az a'
 bóldog Mező, melyre jutnak
 jószágos chelekedetekkel, s-
 halalos bűn nélkül világból ki-
 mult lelkek: kíknek nem lé-
 vén anni érdemek hogy min-
 gyárt Mennyei boldogságban
 iuthatnának, ittártatnak ideig
 Isten.

Istennek akarattya szerént.
 Ezeket mind eddig, Bóldog
 Detrelmus képében, a' megh
 nevezet *venerab. Beda. iria.*
 Mind ezekből, nem de nem
 nyilván kj teteziké, hogy, ada-
 tik oly hely, melyben a' bűn-
 tül megh tisztult lelkek, min-
 den érzékeny büntetés né-
 kül (*pœna damni,*) az az kárt
 valo büntetésben tartatnak.

Masodszor : Szent Gerge-
 ly Pápa, lib. 4 Dialogorum,
 cap. 25. amaz kérdésre, ha tud-
 ni illik ítélet nap, elôt, az olly-
 an lelkek, mellyek halálos bűn
 nélkül é világból kj múlnak
 meneyei boldogságban men-
 neké mingyárt' avagy nem?
 így felel: aszt nemvalhattuk
 ugyan minden lélekrül, de

nemis tegadhattyuk némely-
rűl, mert vannak, nemely
igaz lelkek, mellyek mennyei
boldogságtul ideig megh
fosztatván, néműnémű reke-
szben tartatnak. Tehát sz.
Gergely Pápa állit oly helyt,
melyben érzékeny faidalom m
nélkül, csak sintén lelkj bűnte-
téssel, az az Istennek szinye
nem látásával ideig büntetet-
nek, az illyen igaz, avagy bűn-
nek mochka nekűl lévo lelkek

Továbbá, ezen sz. Gergely
Pápa, cap. 36. még ennélis nyil-
vabban szól ez illyen helyrűl.
Egy vitéz (ugy mond) ugyan
ezen városban annyira megh
vala verue, hogy hòlt ele-
vennek láttatnék lenni, a' k
midőn lélekben el ragadtatott
vol-

volna. látot, hallot, es tapasztalt dolgokat számlal vala elő képpen. Vala egy hid, mely alatt egy homályban folyó, es dőgleletes kőddel füstölgő Patak foly vala: Hidon túl pedig, Zöld pazitos, és viragokkal ékesítettet Rétek valának, melyeken fehér ruhában öltözöt Embereknek sok számu vigadozó seregj sétálnak vala, kiket azon viragzó mezőnek illati győniörköttettének. A' megh nevezet Pataknak partyan valának neműnemű hazak melyek közül némelyeket à Patakból folyó bűdösségnek kőde el lepet, némelyeket pedig nem érhetet: ezen à patakon által nyvitot hidon e vala a' proba: valaki a' bűnnősök

sők közül vakmerőképpen által akarna menni, azonnal abban a' kénköves patakban vettetnék: valakj pedig az igazak közül, kinek a' bűn hártárt nem vethetet, azon kivanna által menni, minden-némű félelem es veszedelem nélkül arra a' viragokkal illatozó győniőrűsleges pazitra iuthatna: ezek eddig Sz. Gergely Páának szauaj, melyeket a' follyúl megh nevezet vitéznek képében beszéll.

Hogy pedig Sz. Gergely a' földi Paradichomról szólót legyen, kj tetczik azon Szent Gergelynek szavaiból melyeket karthusianus Dyenes, *supra cap. 31.* eképpen hoz elő: mivelhogy Adam Atyánk, a' megh

megh tiltot gyümölcsnek é-
tele miat kj vettetet Paradi-
chombul, oda senkj nem me-
het lelkj böitölés nélkül. Szent
Ambrus pedig, in *Lucam*, aszt
mongya, visza kől térnünk
oda, a' hannan Adám Atyánk
kj űzetett: mivel azért földi
Paradichomból űzetet kj, oda
kől viszontag térnünk. Nem
tagadhattyuk tehát ezen Any-
aszentegyhaznak szent Do-
ctori ellen, Sz Patricius Pur-
gatoriumiának Historiaiában
emlitet Paradichomot.

Harmadszor: karthusianus
Dyenes, egy Angliay Bará-
tnak, a' több látási közül, eszt
hozza elő, *de iudicio particu-
lari, cap. 23.* utollyán: midőn
anni fok kinoknak, s- faidal-
moknak

moknák látása után, továbbba-
ballagnank, egy győniörűse-
ges fényesség tetczék fel, es kijá-
mondhatatlan illatal vjrago-
zó zöld mezőt látank előt-
tünk: Ezen a szép mezőfégen, a
számlalhatattlan lelkeknek
ezerit találtuk, kik a' fok ki-
noknak szenuedése után, vi-
gasságos énekléssel örven-
deztenek. Ezek között láttam
egy Priort, a' kj a' többj között
Pallya fútásának Zoldgyát, s
koronáit vária vala abban a' s-
bóldog nyugodalomban: ki-
nek fényessége, a' több Igazak
fenyét megh halladgya vala..s

Mégis tovább menvén, lá-
tánk egy számlalhatattlan
egygyut álló sereget, kinek
közepette vala a' szent kö-
rösz-

nek, s- fészületnek jele, melyhez minden felől őrvédetes sörénységgel sietnek vala az ot lakos Boldogok. Ezek után látank viszont, mint egy tisztá kristálybol chinált szépfalt, kinek sem hosszát, sem szélit; sem pedigh magoságát Emberi sem nem láthatta. Ezen falnak szép tündöklő kapujan bé lépven, láttuk az Emberi Nemzetnek megh válto-
 riat, dűchőseges kirally székbén űlni. De még ez, nem vala hely az az à melyben a' dűczőült lelkek, az Istent szinrűl szinre látták, hanem az à hely vala melyrűl az Igazak lelkei, minden terh, és kéfedelem nélkülöröken öröke való boldogságra iutnak.

K

Ne..

Negyedszer: Szent Brigitta jelenési közöt, lib. 4. cap. 7. olvasuk, hogy midőn ez a szent élető Afonyi állat, egykor el ragadtatott volna lélekben illyen szozatot halla Pokol felet vagyon egy helyholot Purgatoriumnak legnagyob kinnya vagyő: azon tul vagyon masodikis, de abban kevesseb a szenvedés harmadikban pedig nem szenvednek egyebet a lelkek, hanem az Istennek szinrül szinre valo látását váriák es szomjuhozák, mely dűchőitő Istennek látása, midőn tőlők ideig tiltatik, nagy lelkj kint szenvednek magokban..

Minq ezeknek bé fejezésére, legyenek kardinál Bel-larmi-

larminusnak szavai: lib. I. de
Purg. cap 7. Ugy itilem (ugy
mond) hogy senkj nem talál-
tatik a' kj tagadhasson olyan
helyt, a' hol az Igazak lelkei,
érzé keny szenvedés nélkül tar-
tasanak. Mely hely, jolehet
nem egyéb, hanem egy gyen-
ge Purgatorium, es mint egy
bőchületes Arestom: mind-
zonáltal Purgatorium reke-
sztei közé számláltatik. Ezek
igy lévén, mint tagadhasza
valaki Szent Patricius Purga-
toriumiának valóságát, nem
látom: hanem ha vakmerő-
képpen az elő hozot Anya-
szentegyhaznak Doctornal
ellenkezni akar-
na.

HARMADIK RESZE,

Melyben

Mind regi, mind uy Historikusoknak Szent Patricius Purgatoriumiat vallo bizonylasi elő hozátatnak.

Egy eddig elő hozot historikusoknak, kik mind egy szüvel lélekkel Sz. Patricius Purgatoriumiáról egygyet értenek, ne lattasam héaba őszue gyűiteni feregeit; most elő szamlalom csak azokat kiknek vagy nagyobb az hitelek vagy régieb az irások. Sok és külöm külöm féle Breviariumok, mellyek Sz. Patricius éle-

életéről es Szentségéről ki
nyomtatattanak, most pe-
nigh in Appendice prima
Triadis tartatnak: erről à Pur-
gatoriumról bőven emlekez-
nek. Először azon Szent Pa-
tricius életéről valo Hiber-
njai ò breviarium, hatodik
leczkében rövideden azon
Purgatoriumot vallya es alit-
tya è képpen: Poenitentia tar-
táfra valo mély barlangh pe-
nigh még mostis lattatik,
mely neve szzerint Szent Pa-
tricius Purgatoriumiának ne-
veztetik. Rhemensiai bre-
viarium 36. leczkéjében e
képpen. Nem csak jambor
életével, hanem nagy chuda
tételévelis Sz. Patricius Hi-
bernianak szigetét igaz hitre

térétette, azt penígh nem kichiny faradsággal: mivel hogy mind boszorkanyozó gonofság, mind paraszt agyugorombaság, mind kemény nyaku alnokság, Istenes tanításának ellene allot, es rugóldozot. Ez ezért imillyen pokolra hanyat homlok rohanó népeket predikallasával igaz utra nem téréthetvén, tapasztaló és szemmel lathato ielt nyere az ur Istentől, tudnia illik oly helt, melyben mind bűnös lelkeknek kinnaít, mind penig az utan boldogok örömet lathatnák, és tapasztalhatnák. Ezt à helyt latván azon kemény nyaku Hiberniai népek, mint egy szűvet sebesgető ősztonre megh indul-

hires vólt Jocellinus idejében Szent Patricius Purgatoriumja, mely *Ultonianak Dunggalli* varmegyéiben egy álotoban mely tó *Loch-derg nek* mondatik; most is lattatik.

Mind ezekből ki tetczczik Sz. Patricius Purgatoriumjának valósága. Ugy hogy, nem tudom ki lehessen, vagy oly kemény adyu, à ki ellenünk allitot, és Szent Patricius Purgatoriumjat ostromlo argumentumokra adot feleletünket meg ne érthesse; avagy oly vak merő, hogy nem csak ennyi Historikusoknak, hanem még elő számlált Szentek bizon sagit isne hihefse. De ha lesz is oly kemény agy és fő, oly el általkodot és vak-

merő szív az nem másonnan
 szarmazik, hanem onnan,
 hogy az ilyen ember testi
 gyöngörűségben el merül-
 ven Menyei boldogságnak
 ideig tartó nehéz és szoros
 uttyától irtózik, de jai! mert
 Világ gyönyörű uttyának mé-
 zes mérge után, indulvan ta-
 lam lelki vesze delmével örök
 ké való keserűségre jutand.
 Jobb azért édes keresztyé-
 nem, ha ennek az szarándok-
 ságnak iszonyuságotól irtó-
 zol, legaláb ennek hitelt ad-
 van, és bűnökért szenvedendő
 Kinokat ezenek példájából
 meg fontolvan, éltedet ugy
 rendelyéd, hogy evilagon
 szenvedt keserűségidért, ből-
 dog jutalmodat vehessed.

NEGYEDIK RESZE,

Melyben

Szent Patricius Purgatoriumjában szarandokló embereknek regulája és modgya adatik hogy azzal szarandokságokat szerenchésen végezhesék.

A Kar mint lett légyen régenten, Szent Patricius Purgatoriumjában való szarandokságnak regulája és modgya, de a mostani időben eszt adgya regulaul, mellyel szerenchésen járhat a poenitentia tartó ember. Pothus David, Hiberniában Ofsorjai Püspök: melyet ezen Purgatoriumrul szerzet köngvechkéjében következendő szokkal, ki nyomtattatot. Modgya pedig és regulaja ebben a Purgato-

tumban való szarandokságnak ez kilencz nap rendelteitk, hogy az szokot Procelſio járáſok véghez vihetessenek abban a Szigetben, melyben zár alatt tartatik Sz. Patricius Purgatoriumja, mely Szigetet környül vészen egy mély aló viz, azon szigetet ismeg sok külöm külöm féle szigetekke határoz. Ebben a szigetben, egy paraszt hajon mennek a szarandokok, es azon kilencz napot mely a Processio járáſra rendeltetik kenyérrel s. vizzel bőitölik ekképpen: a kenyér zab lisztből, és folyul meg nevezet áló vizzel gyurva, s mind só mind penig egyéb efféle izt szerző eszköz nélkül vagy rostélyon vagy hamu alatt sütve legyen, és jól lehet hogy ha széntén ez a nehéz s keferű eledel gyomorban morgast inditis, mind azon által abban sem szabad mindenkor enni, hanem huszon négy oraban chák egyfőrt költeni, a viznek penig ez az ereje, hogy ha színtén álóis, mind azon által

al akar menyt igyál abból, és azzal
gyomrodat tölched, semmi nehé-
séget vagy nyavallyat nem indit s-
nem szerez. A folyúl meg nevezet
huszon négy ora alatt háromszor kől
meg kerülni a statiókat, az az vagy
képeket, vagy feszületeket, vagy
egyéb efféle arra rendeltetett hely-
eket, háromszor mondam, tudni il-
lik, reggel, délkor és este étczak
felé. Ezen Processiókat el végezvén
nagy faratságok után el bágyat ala-
pottal, vagy szalman vagy szénan le
nyugodnak aszarandokok, minden
némű ággy vetés, párna, mátrác, z,
vankos, lepedő, pokrocz, keche,
vagy akarmi egyib efféle eszköz nel-
kül, hanem ha, testeiket szokot és
viselt palástokban, fejeket pedig va-
lami chekely ruhaban takarják. Az
statiókhoz való processiók eképpen
rendeltetnek. Először szabadságot
kérnek helynek Prioriától; hogy
Sz. Patricius Purgatoriumjában száll-
hassanak; azt meg nyervén, le vetik

apczájokat és lábravalójakat, és egy mezét lab Szent Patricius, Szent Egyházában nagy alázatosan mennek, és belől Szentegyházban hét-szer Processiot jarnak, s-kivől hasonlo képpen azon szentegyházat hét-szer kerülik meg. Ezek után büntető, avagy inkább Szentek poenitentia tartásava rendelt czellákban, s-gunyókban mellyek kerengősön vadnak, lépdegelnek. Ezen gunyokat, minek előtte azokban bé menyenek, mezét lab hét-szer kerülik meg, bé menvén penig, belől mezételen terdeken hét-szer hasonlo képpen azon cellakot környül járják, hasonlo képpen a két kereszteset, melynek egyike Czinterimben, másik kőrakásban le vagyon szegezve hét-szer hét-szer kerülik meg.

El végezvén efféle Processiojokat, darabos, töretlen és göröngyös uton mennek egy marvány kőhöz, mely viz földet al, és ahoz fát s-megrongyult labok talpait ékrentik, egy fél fér-

fértaly órának feléig. Azon marvany
kőnek ez az ereje és virtussa (mel-
lyen Szent Patricius gyakran nyu-
godot, és azon laba nyomat hatta,
mely emai napigis meg tetczik)
hogy egy Miattyánk, s-egy üdvöz
lött, és egy hiszek egy Isten alatt
annyira meg frifiti, s-meg uijtya
szarandoklo emberek labait, hogy
készek volnának mindgyart hason-
lo processiókat és jarafokat elkez-
deni, de az meg nem engedtetik ha-
nem egy kevés üdó mulvan.

Effélé Processiót hét napig jar-
nak, nyolczadik napon penig, ezen
Processiójokat meg kettősztetik, s-
meg duplazzák, hogy ugy mind à
nyolczadik mind à kilenczedik nap-
nak, melyen à veremben szallaniok
köl (mivel hogy az nap ki menni
nem szabad) eleget tegyenek. Ezen
duplázot Processiójokat el végezvén
szentegyhaz Prioria, es lelkj Attyok
eleibe mennek, ez penig prædikala-
sával ököt intvén elejekben adgya

mind à veszedelmet ha mochkos,
 mind à bõldog jutalmot ha tiszta, s-
 bator szõvel bé mennének. Ezek
 után iszszonyu és rettenes példakot
 hoz elõl arról à Purgatoriumról,
 úgy hogy az olyan veszedelmek és
 példak à leg ostobab elmét meg in-
 dithatnák, à leg keményeb szûvet
 meg haithatnák s-meg lagyithat-
 nák, à leg bátrab és leg vakmerûb
 Férfiat el ijesztethetnék, s-elbõdit-
 hatnák, kérvén azon hogy minden
 mochoktul, Sz. Gyonas által meg
 tisztulnának, és Meg Váltak szent
 Csestét magokhoz vévén, pokolbéli
 Fejedelmek, gehennai seregek, és
 tûzet, langot, kénkövet, okadó sar-
 kanyok ellen erõsõdnének, s-ba-
 torodnának.

Ezeket halvan azonnal Sz. Gyó-
 násnak Sacramentoma által bûnök-
 tûl megh tisztulnak, kiket gyónások
 s-áldozattyok után zászlós Procef-
 síóval Sz. Patricius Purgatoriumja-
 hoz, mint egy koporsojokhoz ve-
 zet-

zetvén, azon farándokló emberit
 Purgatorium torka előtt helyheszte-
 ti, hogy à mit addig el mulattanak,
 élteknek jobbitásában ott fizessék.
 Ezek után Purgatorium torka előtt
 szentelt vízzel, és aldással, az ur Isten-
 nek irgalmaságában ajánlya. Azok
 penigh mint egy utolsó órájokban
 lévén, és mint egy mas világra kől-
 tőzven, keserves szemeket mint az
 halálra sententiázot ember, ide s-
 tova forgattyák, keseregnek, fo-
 haszkodnak, reménkednek zokog-
 nak, sűrű sírassal bochanatot min-
 denektől kérnek, jó akarójóktul zo-
 kogvan buchuznak, sőt fokban sze-
 mekből le gorgóttétű könyvhula-
 tassal, kesergéssel, sírassal, jaiga-
 tással, bé mennek à Purgatorium
 torkában. Prior penig reajok chuk-
 van à reteszt, Processiojával vissza-
 tér szentegyházában. A meg neve-
 zet kut torka nem külömb, hanem
 mint egy kősziklából faragot gu-
 nyóchka, mint szélével, mint ma-
 gos-

gofságával, oly szoros, hogy abban egy magos ember nem csak nem alhat, de még h feje meg h haytassa nélkül nemis űhet. Vilagofságra valo ablaka több ninc h egy kichin ablakochkánál, azon is nem több, hanem egy kis vékony nap sungar folgalhat. Ezen Purgatoriumban, minden eledel nélkül valo böjtdéléssel el végezvén és ki töltvén huson négy órajokat, folyúl meg nevezet Priortul meg latogatatnak, és azutan à folyúl meg nevezet alló viznek partyához vezetetnek, holot egy kevesse meg álván, mint egy földőben abban à vizben mosódnak, és bűndktől megtisztulvan, Processioval à folyúl meg irt szentegyházban indulnak, hova jutvan, az ur Istennek ily nagy irgalmaságaért hálákot adnak mellyel ném csak ily üdvősséges alkalmatófságra vezérlette, hanem ily nagy és rettenetes, faydalmokban, kjsértetekben, harczolásokban örök veszedelemtől meg mentette.

Es

Es è légyen Szent Patricius
 argatoriumja; mind histo-
 riának mind azont allító
 s valló argumentomoknak,
 mind Sz. Atyak, s-Tanítók
 bizonyoságának, mind penig ar-
 ra az szarandokságra rendelt
 egulának sommáia, melyet
 rövideden öfzue gyűi tőtem
 azért, ne talantan hoszu be-
 zédél, vilagi embernek kinek
 leg inkább ezen levelem szól
 nehetsztelést s-gyomor-
 émelgest indita-
 nék.

V E G E.

M

Kér.

Kérlek édes olvasóm
hogy midőn ezen
könyvechkémet olv
fod és annak nyomtata
sában vétket és gáncho
talalíz, ne nékem hanem
idegen nyelvű nyomta
tómnak, melyel ritkán
szólhattam tualido-
nichad.

